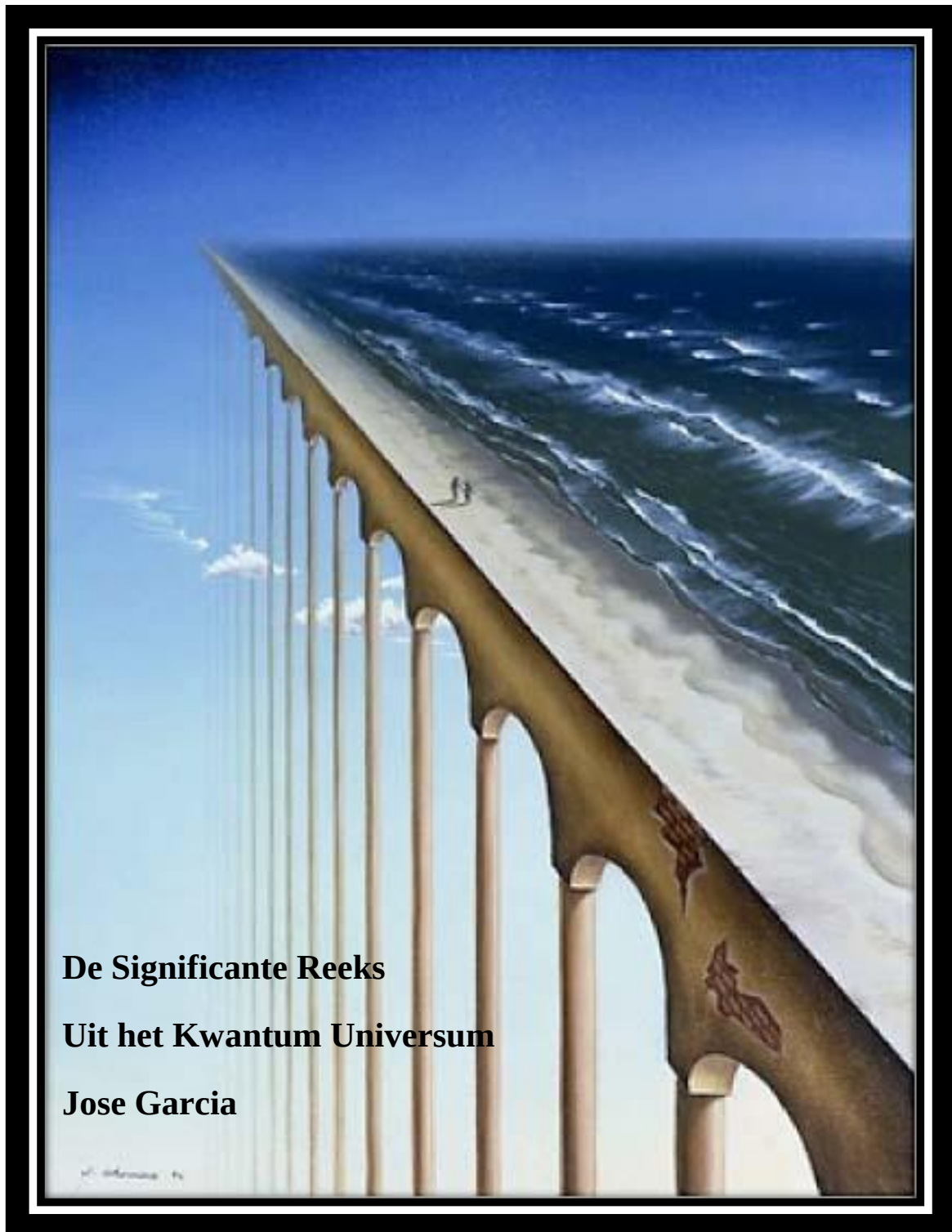

Schilderij: De chirico

Van: Charnine

Over de theorie

"De Significante Reeks uit het Kwantum Universum?" is een theorie die een serieuze poging doet om te beschrijven wat mogelijksterwijs vooraf ging aan de "Big Bang" en die processen die achter de realiteit schuil gaan, probeert bloot te leggen.

In het proces van voltooiing van de theorie kwam ik erachter dat de realiteit om ons heen vormt krijgt door herhalende / evoluerende processen; processen die beschrijfbaar en toetsbaar zijn door waarneming / observatie.

Hetgeen ons tot mens maakt is niet zo verschillend van wat een plant tot plant maakt; planeten tot planeten, etc.

Het universum is immens groot; toch is alles tot in het oneindig kleine met elkaar verbonden. Informatie en oerknal zijn op een verbazingwekkende wijze in elkaar verweven.

Met informatie is alles begonnen, ook deze theorie.

De kennis die ik heb verworven, heeft de manier waarop ik naar de werkelijkheid kijk, luister, denk en voel ingrijpend gewijzigd. Alles valt op zijn plaats, alles heeft een plek, de mist en de chaos die de werkelijkheid eens omgaf is uit het zicht verdwenen.

Deze theorie is voor iedereen kosteloos via het internet te downloaden.

Ik ben van mening dat wetenschappelijke informatie of informatie die kan bijdragen aan de verdere ontwikkeling van de wetenschap kosteloos gedeeld kan worden; een verdienmodel is noodzakelijk maar komt naar mijn mening op de 2e plaats.

Ik hoop dat meerdere mijn voorbeeld zullen volgen om op deze manier wetenschappelijk relevante informatie voor een zo breed mogelijk publiek toegankelijk te maken.

Het staat iedereen vrij deze theorie kosteloos te downloaden of met anderen te delen.

Deze theorie is intellectueel eigendom van Jose Garcia ©2011-2013

De Significante Reeks uit het Kwantum Universum?

©2013, Jose Garcia
Uitgegeven in eigen beheer
jose.garcia@inbox.com

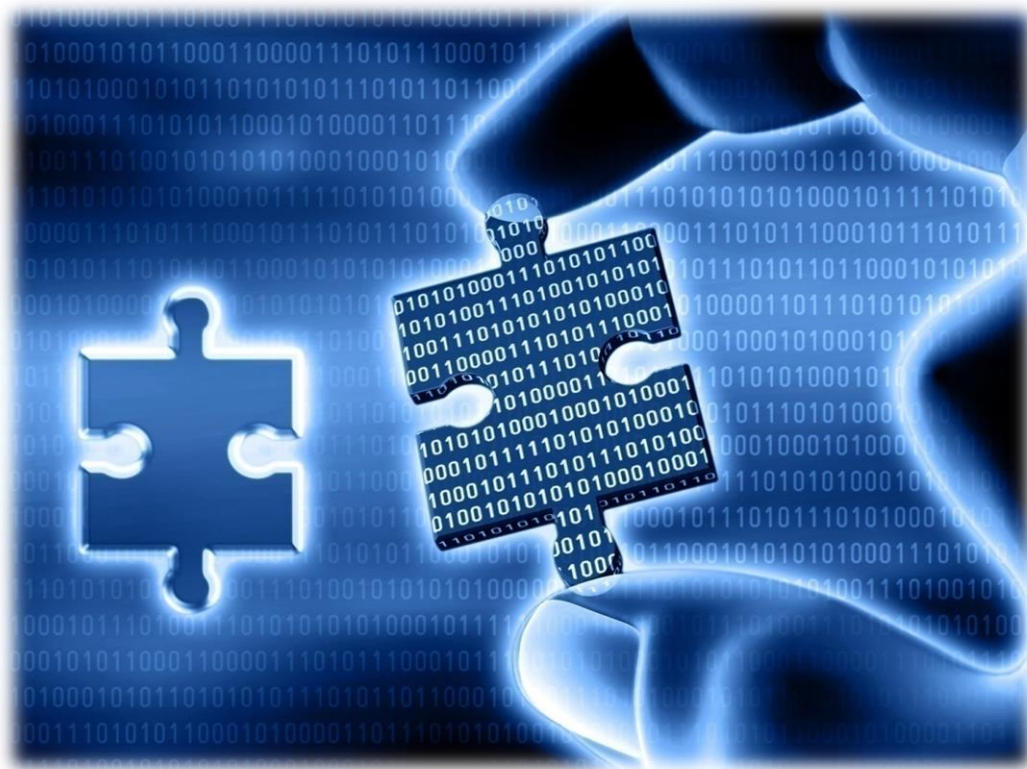

Creative Commons-licentie
<http://creativecommons.org/licenses/>

CC BY-ND

Deze licentie staat verspreiding op commerciële en niet-
commerciële basis in ongewijzigde vorm toe; indien de
oorspronkelijke auteur vermeld wordt en de verspreiding het
complete werk betreft.

INHOUDSOPGAVE

Over de theorie	2
Contact en copyright vermelding	4
Inhoudsopgave	5
Voorwoord	7
Inleiding	8
Ontstaan van zelforganisatie, structuur en vorm .	10
Vorming van micro universums	12
Ontstaan van zelforganisatie, structuur en vorm 2	14
Wat was er voor de "Big Bang"?	15
Van informatie naar energie	18
Meer materie dan antimaterie	27
Reductie	30
Consequenties van de reductie	34
Reductie en bewustzijn	36
Een micro universum is een compressie algoritme .	40
Informatie; tijd en ruimte	48
Ons universum communiceert	54
Kunnen gedachten de realiteit veranderen?	57
Observatie en micro universums	61

Mierenkolonie en collectief gevormd bewustzijn . .	66
Wisselwerking tussen materie en bewustzijn	69
Verbindingen tussen micro universums	70
Materie en bewustzijn	72
Belangrijke conclusies in een notendop	73
Vragen	75
Samenvatting	76
Verklarende woordenlijst	77
Bibliografie	89
Dankwoord en citaat.	94
Contact en copyright vermelding	97

CC BY-ND

Deze licentie staat verspreiding op commerciële en niet-commerciële basis in ongewijzigde vorm toe; indien de oorspronkelijke auteur vermeld wordt en de verspreiding het complete werk betreft.

©2013, Jose Garcia
Uitgegeven in eigen beheer
jose.garcia@inbox.com

D e Significante Reeks uit het Kwantum Universum?

01110100 01101000 01100101 01100010 01101001 01100111 01100010 01100001 01101110 01100111

Auteur: Jose Garcia, versie 21 juni 2013 18:00 - Voorwoord -

Deze theorie is slechts een begin; een zandkorrel uit velen miljarden die is gelicht uit een veel groter en omvattender geheel. Hoewel het slechts een zandkorrel is laat het zien hoeveel informatie deze in zich kan dragen indien deze verbonden wordt met het grotere geheel. Wij zijn geen geïsoleerde eenheden van het universum maar maken er actief deel van uit. Wij zijn met alles om ons heen verbonden. Wij zijn het universum samen met alles om ons heen.

Deze theorie is bedoeld om tot verdere inzichten te komen en is niet bedoeld om een complete en nauwkeurige allesomvattende verklaring voor het ontstaan van ons universum te geven.

*Achterin is een verklarende
woordenlijst opgesteld.
Het is raadzaam deze eerst te lezen -*

Inleiding

Albert Einstein was ervan overtuigd dat God in ons universum niet met dobbelstenen speelt.

Ik ben ervan overtuigd dat willekeur aan de voordeur van ons universum staat wanneer we spreken over het ontstaan van alles om ons heen.

Willekeurig "gecodeerde informatie" heeft uiteindelijk geresulteerd in zelforganisatie en structuur en staat aan het begin van alles.

In mijn theorie zal ik beschrijven hoe dit proces van willekeur naar zelforganisatie en structuur verloopt, evolueert en tegelijkertijd alles om ons heen beïnvloed.

Ik zal dit doen door voorbeelden te geven uit processen die ons al bekend zijn zodat de essentie van de theorie begrepen kan worden.

Wat uit mijn theorie voortvloeit, is dat de "Big Bang" het resultaat is van een achterliggend proces; een kwantum universum dat ons universum omvat. Het kwantum universum bestaat uit willekeurig "gecodeerde informatie". Deze willekeurig "gecodeerde informatie" is niet statisch maar bevindt zich in een continue dynamisch proces zodat de willekeur steeds een

andere willekeur is. Deze willekeur is een natuurlijke staat van "zijn" en is het gevolg van de afwezigheid van ruimte en tijd en heeft volgens mijn theorie altijd al bestaan.

Belangrijk om op te merken in dit geheel is dat Newton's en Einstein's theorieën niet overal toepasbaar blijken te zijn en bovendien niet accuraat genoeg zijn. In mijn visie zijn deze fluctuaties te wijten aan de willekeur die plaatsvindt op kwantum niveau. Deze fluctuaties hoe klein ook zijn uiteindelijk significant omdat deze overal in ons universum plaatsvinden en een afwijking (induceren) tot gevolg hebben.

Hoe deze willekeur uiteindelijk vorm, structuur en zelforganisatie krijgt en resulteert in een plek in ons universum zal ik in het volgende hoofdstuk proberen uit te leggen.

Ontstaan van zelforganisatie, structuur en vorm

Door de oneindige mogelijkheden waarin het kwantum universum vorm kan krijgen te reduceren ontstaat er zelforganisatie en uiteindelijk structuur en vorm.

Een voorbeeld; een munt verkleint de mogelijkheden van het kwantum universum slechts tot één bit; kop of munt (micro universum). We zijn niet in staat om het resultaat van een munt die we willekeurig de lucht in gooien van tevoren te voorspellen; toch zul je na honderd keer gooien dicht bij vijftig keer kop en vijftig keer munt uitkomen. Willekeur wanneer deze wordt toegepast in een beperkt en gesloten systeem creëert zelforganisatie en uiteindelijk structuur en vorm.

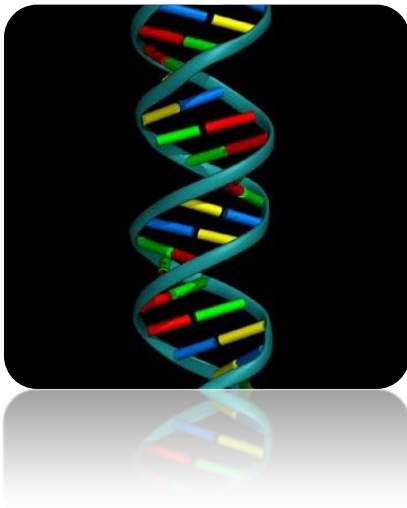
Tegelijkertijd zullen de observaties indien deze zeer kort (10 keer gooien) of eindeloos zijn (ongelimiteerd) zo nu en dan resultaten vertonen die zeer afwijkend kunnen zijn van het totale gemiddelde. Deze afwijking zorgt voor evolutie en groei binnen een beperkt en gesloten systeem.

Deze zelforganisatie, structuur en vorm kan ontstaan doordat het kwantum universum ons universum omvat.

Perfekte willekeur (= zonder enige vorm van reductie) staat aan de voordeur van het ontstaan van ons universum.

Het universum waarin wij leven zorgt ervoor dat de mogelijkheden gereduceerd worden (het kwantum universum omvat ons universum = reductie) en net zoals in het voorbeeld van de munt zal daardoor in de loop van miljarden jaren allerlei vormen en structuren ontstaan (na honderd keer het muntje gooien ontdek je indien je de resultaten observeert/ bijhoudt structuur; na vele miljarden keren gooien zul je een steeds exacte verdeling tussen kop en munt zien maar tevens zal de kans toenemen op een korte of lange opeenvolging van onwaarschijnlijke resultaten;

(bijvoorbeeld 35 keer opeenvolgend munt).

Verkleining van de mogelijkheden waarbinnen het kwantum universum kan opereren, de factor tijd en observatie

zijn samen verantwoordelijk voor zelforganisatie, structuur en vorm.

Vorming van micro universums; ijskristallen

Een mooi voorbeeld is de vorming van ijskristallen. De mogelijkheden waarin het kwantum universum binnen het micro universum kan opereren worden o.a. bepaald (beperkt) door het water (ijs), de temperatuur, wind, etc., etc.

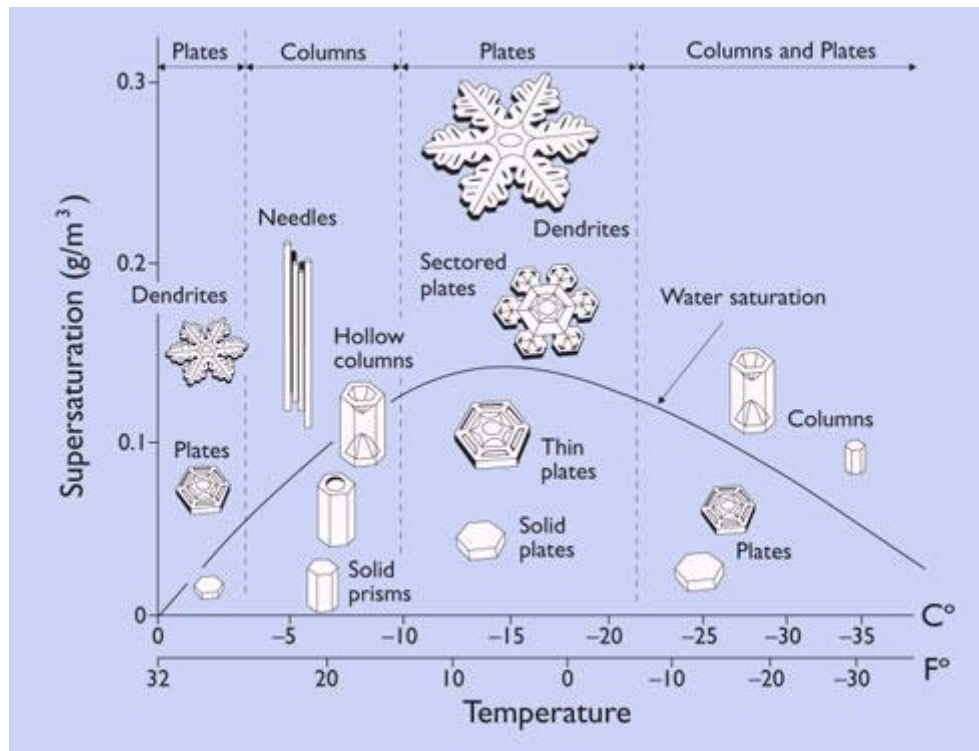
Een groot aantal van deze factoren zijn onderhevig aan continue verandering (water, ijs, de temperatuur, wind, etc., etc.) verandering impliceert ook de factor tijd.

Resultaat van dit alles is dat elk ijskristal zijn unieke structuur vormt.

De zelforganisatie in de vorm van het kristal komt tot uiting in een verbluffende geometrie.

IJs kristallen zijn micro universums

De vorming van ijskristallen is afhankelijk van vele parameters (= reductie).

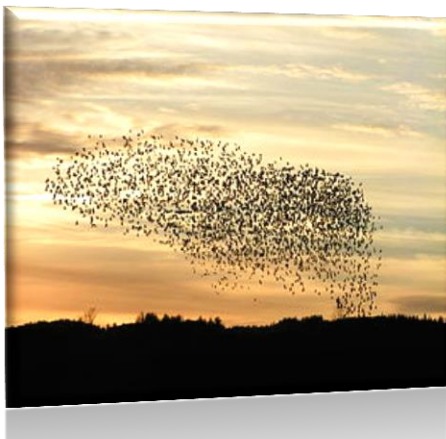
Ontstaan van zelforganisatie, structuur en vorm

(2)

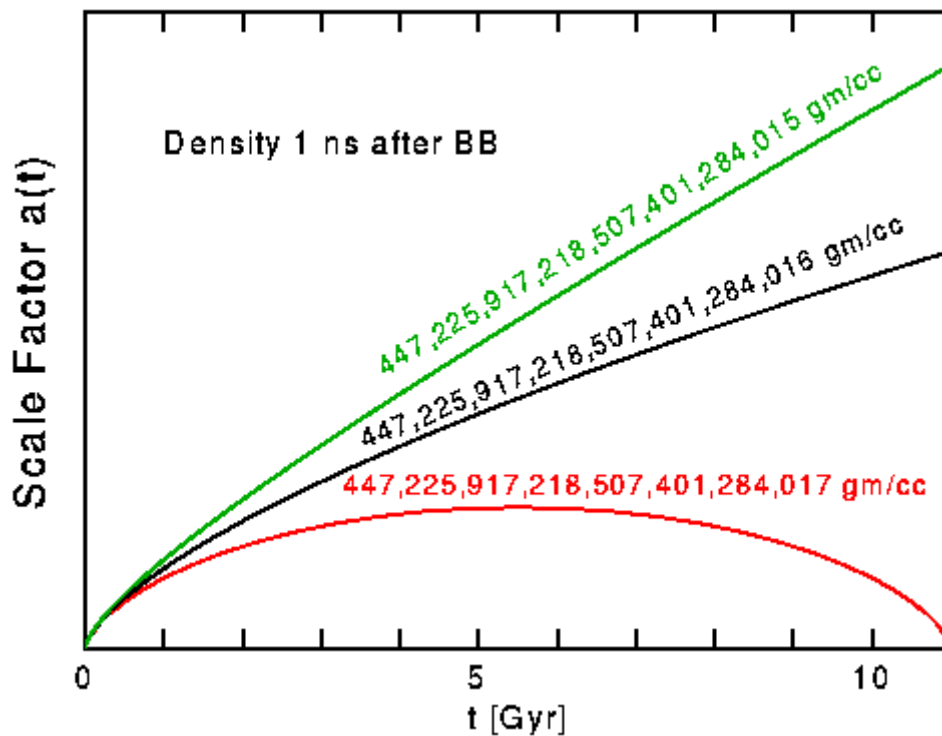
Het kwantum universum is universeel en ik wil stellen dat het achterliggende proces van ordening en zelforganisatie van het vele malen gooien van bijvoorbeeld een dobbelsteen of munt gelijk staat aan bijvoorbeeld de vorm en structuur van elke bloem of van elk dier of mens.

Door de mogelijkheden te verkleinen creëer je een micro universum binnen ons universum dat op zijn beurt weer omvat wordt door het kwantum universum; maar de regels die hiervoor verantwoordelijk zijn, zijn nauwkeurig, nauwgezet en passen in de logica die binnen een specifiek stadium van een micro universum toepasbaar (geldig) zijn, het is daardoor dezelfde willekeur die opnieuw een andere vorm en structuur krijgt.

In potentie is alles wat ooit mogelijk zal zijn; qua zelforganisatie in structuur en vorm in het kwantum universum al aanwezig;

de reductie (micro universum) is uiteindelijk bepalend voor wat er is en wat er zal zijn.

Wat was er voor de "Big Bang"?

Het ontstaan van ons universum is met verbazingwekkende precisie gebeurd; de precisie die gebruikt is om de gebeurtenissen die uiteindelijk tot de "Big Bang" hebben geleid is zonder meer magisch te noemen.

De dichtheid benaderde de kritieke dichtheid 1 nanoseconde (10^{-9} seconde) na de "Big Bang" met een nauwkeurigheid die binnen de 1 op 2235 triljard lag! De dichtheid die tijdens de "Big Bang" ontstond evenaarde de kritieke dichtheid met een ongelofelijke nauwkeurigheid.

Deze magie zou het verschil maken tussen expansie of instorting.

Dit gegeven heeft mij bij het kwantum universum gebracht om een significante reeks of combinatie van reeksen in deze theorie te integreren als initiators van de "Big Bang".

De verbazingwekkende precisie die voor het initiëren van de "Big Bang" nodig was ontstond door de combinatie van "oneindige" significante reeksen.

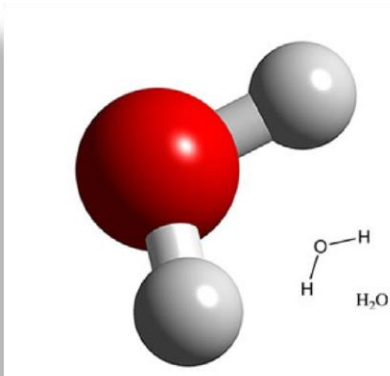
Willekeur uit het kwantum universum van waaruit op een gegeven moment een significante reeks of combinatie van reeksen uit is ontstaan kun je bijvoorbeeld representeren (als voorbeeld om het tastbaarder te maken) als een oneindige willekeurige reeks of combinatie van reeksen cijfers en lettertekens die in een omgeving gegenereerd worden waar oneindig veel tijd is. Bij oneindig veel tijd kunnen werkelijk alle mogelijke combinaties gegenereerd worden;

ook significante reeksen. Je zou alle boeken die ooit geschreven zijn willekeurig kunnen genereren; maar ook boeken die nog nooit eerder geschreven zijn.

Het klinkt volkomen waanzinnig maar bij oneindig veel tijd zal dit allemaal uiteindelijk uit willekeur gegenereerd worden.

Het kwantum universum is natuurlijk geen reeks of reeksen van lettertekens en cijfers; maar reeksen van "gecodeerde informatie" die gedecodeerd worden tot een vorm van energie indien er een significante reeks of combinatie van reeksen plaatsvindt.

Een voorbeeld om dit proces weer te geven; om water (H_2O) te maken is de chemische verbinding van twee waterstofatomen en een zuurstofatoom nodig. Indien deze 3 bij elkaar komen ontstaat er water;

in mijn theorie zou dit een significante reeks zijn die uit willekeur is ontstaan (maar niet door de combinatie van atomen maar door de combinatie van significante informatie).

Het exacte moment van de "Big Bang" heeft volgens mijn theorie plaatsgevonden bij een significante combinatie van "oneindig" willekeurige reeksen die de gecodeerde willekeurige informatie allen in één moment tot energie decodeerde. Bij "oneindig" veel tijd kan het magisch moment van de "Big Bang" met een verbazingwekkende precisie geïnitieerd worden.

Van informatie naar energie

In het vorige hoofdstuk heb ik het gehad over significante reeksen informatie die tot energie transformeren ("Big Bang") en zo ruimte en tijd creëren. Laten we eens dieper ingaan op het soort informatie die hiervoor verantwoordelijk kan zijn en hoe deze gerepresenteerd kan worden.

Wanneer informatie tot energie transformeert is er sprake van een kantelpunt; net zoals water bij -0 graden Celsius in ijs kan transformeren terwijl er chemisch gezien geen verandering waarneembaar is. Dit kantelpunt is alleen maar mogelijk indien informatie, verscheidenheid in zich draagt en zo verschillende combinaties mogelijk maakt.

Informatie heeft massa of geen massa en wanneer deze massa heeft en met een veld van aantrekkingskracht in aanraking komt is er gewicht meetbaar.

In de meest primitieve vorm bestaat informatie uit slechts twee verschillende mogelijkheden. Informatie heeft massa of heeft geen massa.

Laten we uitgaan van deze primitieve vorm van informatie en deze voor het gemak representeren als een "1" of een "0".

Informatie als "1" gerepresenteerd heeft massa, informatie als "0" gerepresenteerd niet.

Nu er twee verschillende vormen van informatie bestaan kunnen er ook combinaties ontstaan tussen reeksen van "1" en reeksen van "0".

Massa heeft ruimte en tijd nodig om te kunnen bestaan; dit zou betekenen dat alleen de "0" reeksen buiten ruimte en tijd zouden kunnen bestaan; de "1" reeksen hebben massa en hebben tijd en ruimte nodig om te kunnen bestaan.

Wat er aan de "Big Bang" vooraf gegaan kan zijn in termen van informatie is dat reeksen een interactie met elkaar zijn aangaan.

Het resultaat van deze interactie is uiteindelijk een uitkomst; een resultaat. De twee verschillende informatievormen "1" en "0" kunnen alleen tezamen bestaan zonder ruimte en tijd indien er een vorm van tijdelijke informatie-"annulatie" bestaat.

Een voorbeeld;

informatie 1-1 = resulteert in massa.
informatie 0-0 = resulteert in geen massa.
informatie 1-0 = resulteert in een instabiele.
toestand tussen massa/geen
massa.

Volgens het voorbeeld zou een informatiereeks 1-1-0 uiteindelijk kantelen naar massa. Het kantelen naar massa kan ogenblikkelijk weer kantelen naar geen massa aangezien de informatie waar we het over hebben continue in een vorm van willekeur/chaos verkeerd. Indien er op gegeven moment genoeg informatie "massa" heeft en deze niet ogenblikkelijk door de willekeur in een toestand van "geen massa" gebracht wordt dan ontstaat er een kantelpunt waardoor ruimte en tijd een fysieke en fysische noodzakelijkheid wordt.

De werkelijkheid zou natuurlijk veel complexer kunnen zijn dan de "1" en "0" representatie van informatie. Het is alleen maar een voorbeeld om mijn gedachtegang over het ontstaan van de "Big Bang" te kunnen volgen.

Bij een significante informatie reeks zou er een "oneindig" kortdurend moment kunnen ontstaan waarin informatie tot een vorm van materie en antimaterie transformeert (en tegelijkertijd een oneindig kortdurend moment creëren waarin ruimte en tijd bestaan) en afhankelijk van de hoeveelheid kunnen overgaan tot een volledige annihilatie of een gedeeltelijke.

Bij een gedeeltelijke annihilatie zou de kracht van de resultante van de vrijgekomen energie onmiddellijk verdwijnen (in de poging om een stabiele ruimte en tijd te creëren) oftewel krachtig genoeg zijn om door het oneindig kleine "vel" van "geen ruimte en tijd" heen te breken om vervolgens een Big Bang te initiëren.

In mijn overtuiging is de Big Bang waaruit ons universum is ontstaan één van de velen universums die op soortgelijke wijze ontstaan zijn.

Samenvattend;

Informatie bevindt zich in een uiterst onstabiele staat wanneer deze zich in een geen ruimte, tijd scenario bevindt. Informatie neemt de vorm aan van een deeltje (en verkrijgt massa) en verliest deze vervolgens weer; pas wanneer er een significante reeks ontstaat die het kantelpunt verbreekt zal informatie een stabiel deeltje kunnen worden.

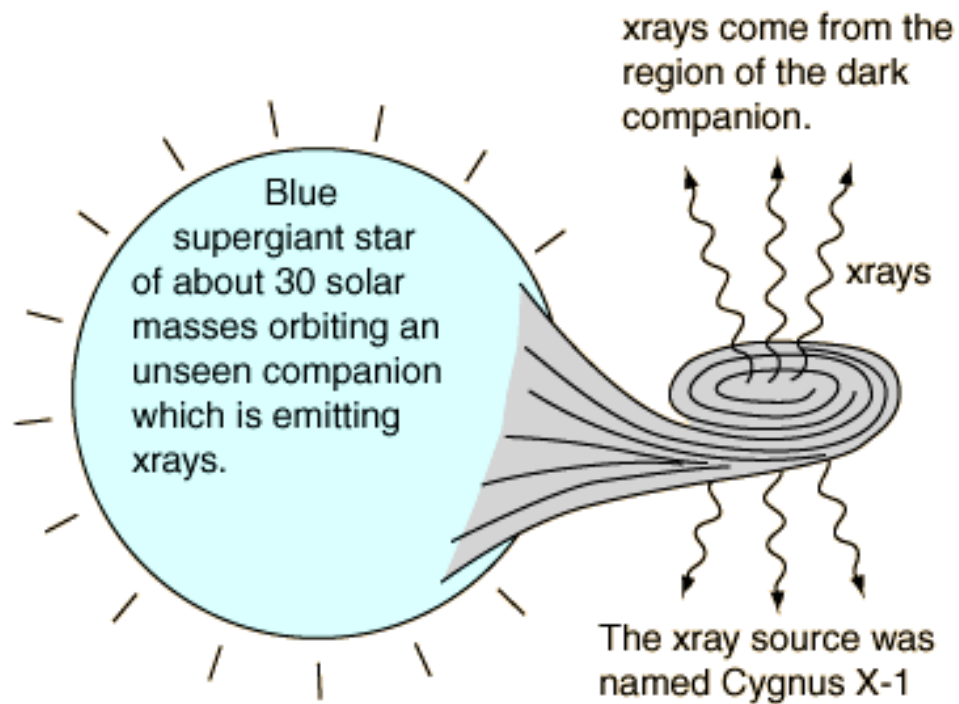

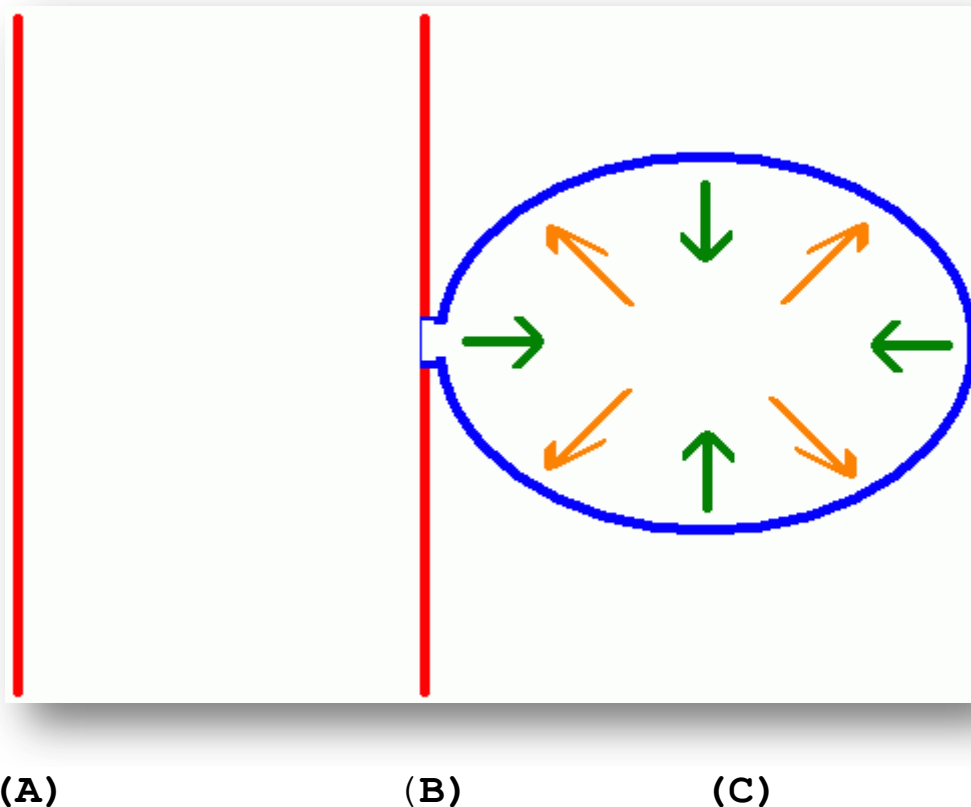
De ontstane stabiele informatiedeeltjes transformeren tot een materiële vorm en creëren noodzakelijkerwijze ruimte en tijd om te kunnen bestaan.

Het is mij niet duidelijk of een stabiele reeks van gematerialiseerde informatiedeeltjes op den duur weer instabiel zouden kunnen worden waardoor deze het bestaan in ruimte en tijd weer zullen opgeven.

Ik kan mij voorstellen dat dit zou kunnen gebeuren in extreme omstandigheden waarin de ons bekende fysische wetten niet meer/geheel toepasbaar zijn.

Dit soort situaties kunnen zich bijvoorbeeld voordoen in zwarte gaten.

De rode lijn **(A)** is een imaginaire voorstelling van geen ruimte, tijd. Deze lijn zou in werkelijkheid tegelijkertijd oneindig dun en oneindig breed zijn. Doordat er geen ruimte is zijn er ook geen ruimtereferenties en zijn beide staten tegelijkertijd mogelijk.

De rode lijn **(A)** is continue aan het trillen/bewegen door de onstabiele staat van de significante informatie die tegen het "vel" van de ruimte, tijd aandrukt.

De rode lijn **(B)** is door een significante reeks uit zijn onstabiele staat gebracht en heeft doordat de som van informatiedeeltjes met massa samen krachtig genoeg zijn om door het "vel" van

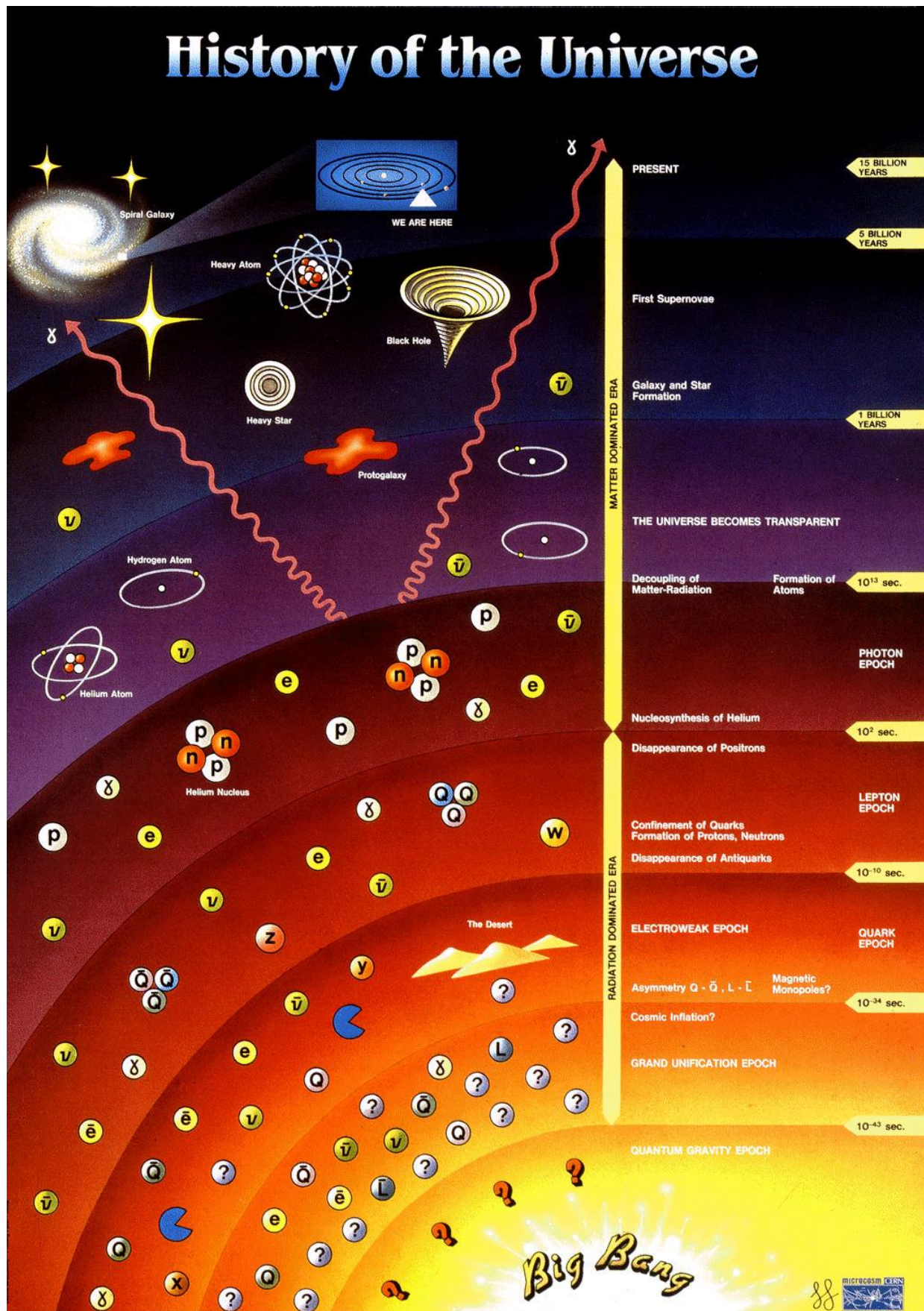
geen ruimte, tijd heen te "prikken" ruimte en tijd gecreëerd (C).

Ruimte en tijd worden gecreëerd om de massa van de informatiedeeltjes in stand te kunnen houden, indien dit lukt transformeert vrijwel alle aanwezige massa ogenblikkelijk tot energie door de krachten die de ruimte en tijd op de massa uitoefenen. Dit is het begin van de "Big Bang"

De groene pijlen (C) representeren de gravitatiekrachten tussen de onderlinge massa binnen ons universum.

De oranje pijlen (C) representeren de krachten die te maken hebben met de expansie van ons universum.

Doordat de som van krachten elkaar in stand houden ontstaat de vorm die ons universum nu heeft.

Meer materie dan antimaterie

Tijdens het ontstaan van ons universum was de hoeveelheid materie gelijk aan de hoeveelheid antimaterie. Ons universum is ontstaan doordat gelijke hoeveelheden van materie en antimaterie niet geheel tot energie transformeerden waardoor er uiteindelijk meer materie dan antimaterie overbleef.

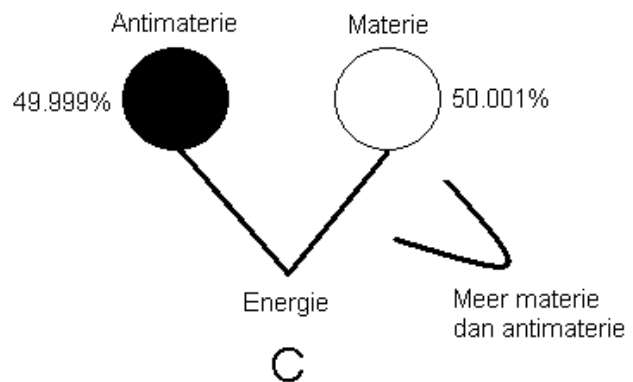
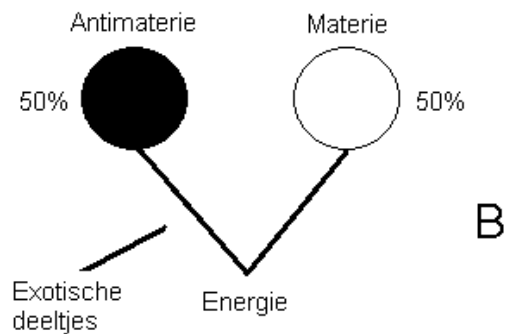
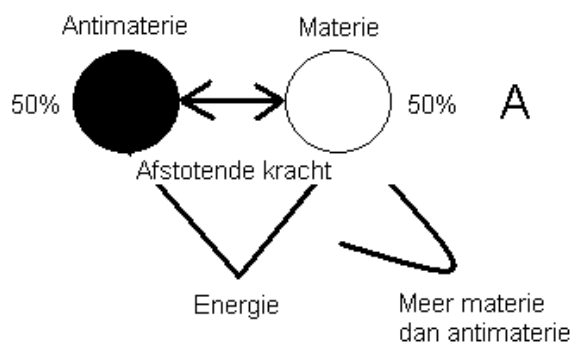
Een mogelijke verklaring voor deze gedeeltelijke transformatie tot energie zou kunnen zijn dat er tijdens deze conversie; materie en antimaterie door de enorme krachten die toen ontstaan zijn te ver van elkaar gebracht zijn om nog een reactie met elkaar aan te kunnen gaan om in energie op te kunnen opgaan (zie figuur **A**).

Een andere verklaring zou kunnen zijn dat tijdens deze conversie van materie en antimaterie naar energie er exotische deeltjes ontstaan zijn die niet meer tot energie transformeerden maar uiteindelijk deel van de materie geworden zijn (zie figuur **B**).

Het zou ook kunnen zijn dat er vanaf het begin meer materie dan antimaterie was. Materie kan blijven bestaan zonder antimaterie maar heeft deze wel nodig om te kunnen ontstaan (zie figuur **C**).

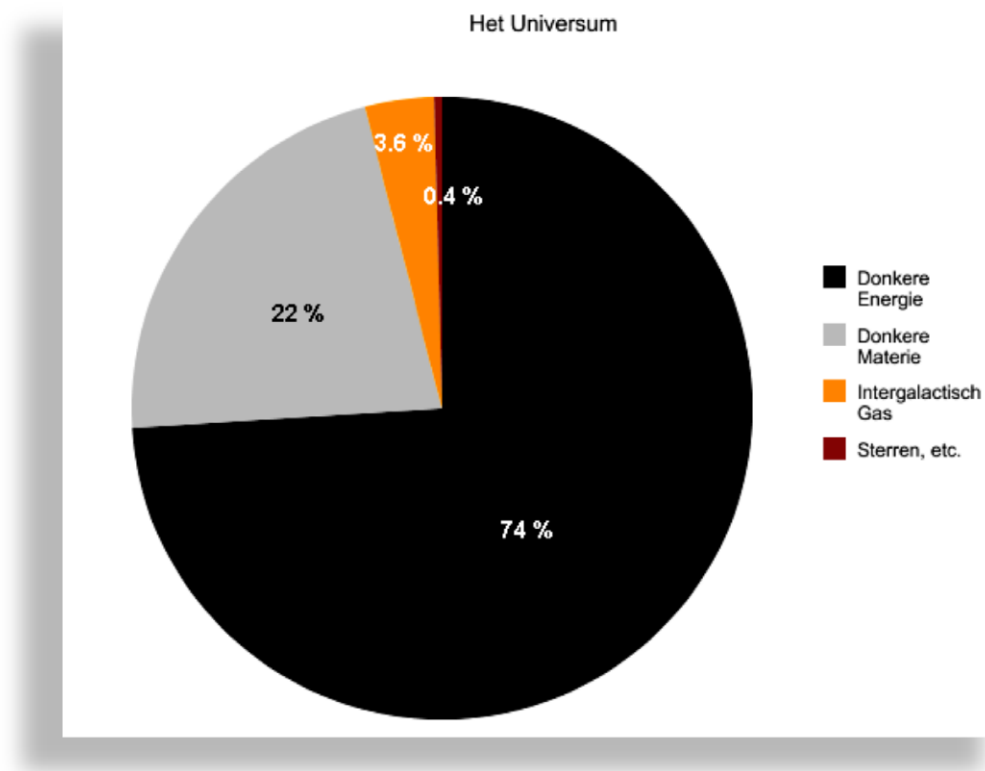
Materie en antimaterie doen mij soms denken aan de afdrukken die men op het zand van het strand

achterlaat wanneer je erop loopt. Je kunt niet op het zand lopen zonder een afdruk of verandering achter te laten maar als deze afdruk er later niet meer is kun je toch nog blijven lopen.

Het "DNA" of basis van de materie ligt waarschijnlijk niet opgeslagen in de materie zelf maar in de vorm van donkere materie en of energie. Deze donkere materie en of energie zorgen ervoor dat de materie bepaalde fysieke/chemische eigenschappen kan ontwikkelen die consistent zijn in relatie tot de omgeving (ruimte/tijd/etc.). Naast dit "DNA" hebben andere factoren uiteraard ook een belangrijke rol in de evolutie van de materie; zoals de invloed van de zwaartekracht, temperatuur, wisselwerking met andere materie, ruimte, tijd, etc. Donkere materie/donkere energie is denk ik mogelijk direct na de annihilatie van materie en antimaterie tijdens de "Big Bang" ontstaan.

Het Universum bestaat nu uit;

Reductie

Reductie is in alles om ons heen aanwezig; het staat aan het begin van het ontstaan van micro universums en van onszelf. Reductie is niets anders dan de verkleining van de mogelijkheden binnen een reeds bestaand geheel aan mogelijke mogelijkheden.

Laten we als voorbeeld ons universum nemen. Het aantal mogelijke mogelijkheden is afhankelijk van o.a. de ruimte/tijd, materie, zwaartekracht, etc. maar ook van de mogelijkheden die de significante reeks aan de Big Bang heeft doorgegeven. Je zou de significante reeks kunnen vergelijken met het DNA van het universum.

De reductie creëert in de ruimte/tijd mutaties van dit DNA en resulteert uiteindelijk in de vorming van micro universums. De vorming van micro universums verandert ons universum voortdurend en is verantwoordelijk voor de evolutie.

Reductie heeft altijd een materiële basis nodig om te kunnen bestaan; vanuit deze materiële basis kan het ook op niet materiële basis bestaan.

Het aantal vakken op het spelbord, kaarten, dobbelstenen, aantal pionnen bepaalt de reductie en daarmee ook de regels waarbinnen het micro universum kan bestaan/zich kan ontwikkelen.

Er zou dan reductie zijn zonder een fysieke basis;

de complete visualisering van het spel zou toch een materiële basis hebben omdat we vanuit een materiële basis (onze hersenen) dit spel visualiseren.

Reductie heeft altijd materie nodig om te kunnen bestaan. Een materiële basis kan opgaan in een niet materiële basis als de materiële bron van waaruit dit allemaal bestaat maar blijft bestaan.

Als we over onze geest spreken dan kunnen we stellen dat onze geest een weerspiegeling is van de reductie die in onze geest plaatsvindt.

Reductie is een voortdurend dynamisch proces dat afhankelijk is van voorgaande reducties al of niet bepaald door herinnering/geheugen.

Reductie die in onze geest en of lichaam plaatsvindt, is identiek aan de reductie die in ons universum plaatsvindt omdat het een deel is van de reductie die in ons "totale" universum plaatsvindt. Het is onlosmakelijk verbonden met het geheel.

Het fascinerende aan dit alles is dat er in werkelijkheid maar één reductie plaatsvindt.

Er is hierbij geen verschil tussen reductie die als gevolg van bijv. de omstandigheden in een zwart gat plaatsvindt of op dit moment in onze geest.

De soort en aantal tandwielen, diameter, veer, etc. bepaald de reductie en daarmee ook het soort micro universum. In dit geval een mechanisch horloge.

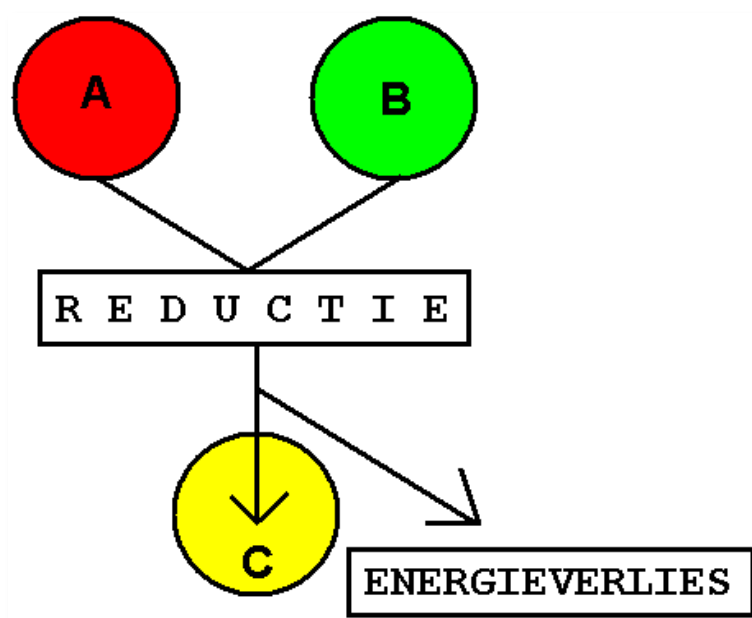
Concluderend; reductie is onlosmakelijk verbonden met de vorming van micro universums.

Consequenties van de reductie

Reductie vindt overal in ons universum plaats en dit proces bewerkstelligt de evolutie, ontwikkeling en verandering zowel binnen de organische als anorganische materie.

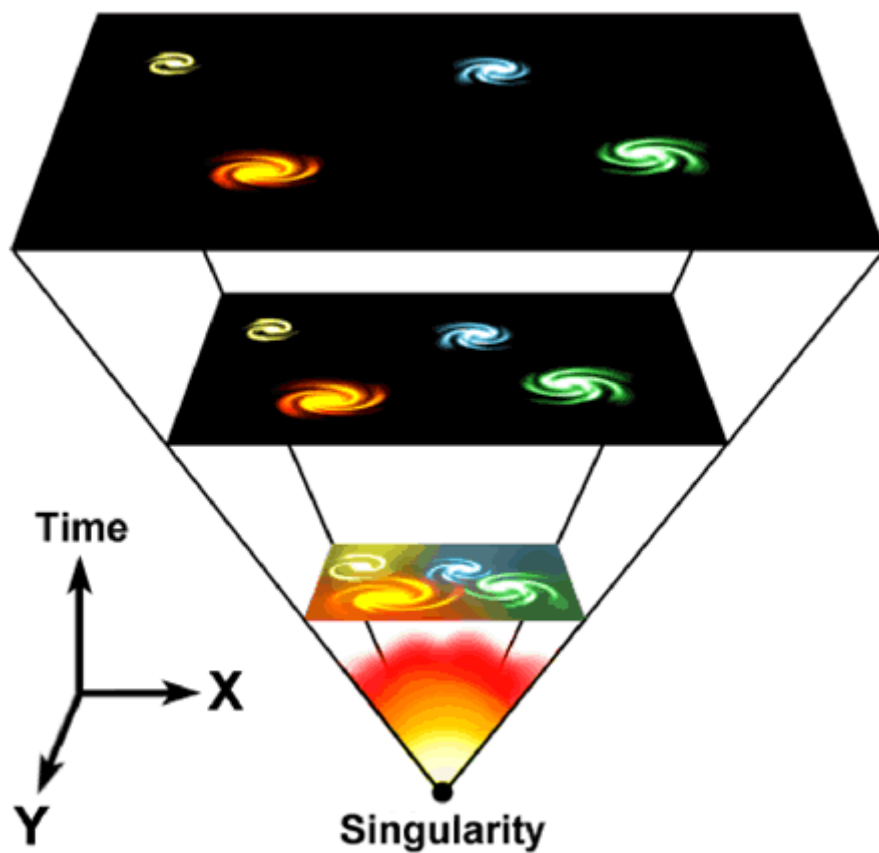
Een andere consequentie van de reductie is het uiteindelijke verlies aan totale hoeveelheid aan

informatie
/energie binnen
ons universum.
Dit verlies heeft
te maken met het
feit dat reductie
andere vormen van
reductie beperkt,
uitsluit of zelfs
onmogelijk maakt.

Dit proces is cumulatief en zal uiteindelijk resulteren in een homogenere reductie binnen ons universum met minder diversiteit aan organische en anorganische materie. Het reduceren van informatie is onlosmakelijk verbonden met verlies aan energie omdat de reductie tijdens dit proces energie verbruikt.

Wij zullen er niets van merken omdat het processen zijn die pas na miljarden jaren zichtbaar zullen worden. Wat de consequentie zal zijn van dit alles voor het uiteindelijke verloop van ons universum is onduidelijk.

Reductie en bewustzijn

Zowel organische als anorganische materie kan onder bepaalde omstandigheden bewustzijn ontwikkelen; voorwaarde is wel dat deze materie een in elkaar verweven en verbonden complexheid vertoont en een beleving dat de materie bewust afzondert is van andere materie en er een apart geheel van is maar er toch deel van uitmaakt. Dit bewustzijn kan vele verschillende niveaus van functioneren hebben en kan variëren van een oppervlakkige en simpele vorm van bewustzijn tot een meer verfijnde en complexe vorm van bewustzijn.

Tijdens het ontwikkelen van het bewustzijn worden zogenaamde filters actief. Deze filters hebben de functie om informatie van andere informatie te scheiden. De zintuigen en het geheugen bepalen vooraf in zekere mate welke filters actief of non actief worden. Informatie krijgt doormiddel van de zintuigen toegang tot het bewustzijn nadat het deze filters gepasseerd is.

De filters zijn mede bepalend voor de reductie en geven samen vorm aan een uniek intern en een meer algemeen extern informatie-uitwisselingprotocol tussen het bewustzijn en de buitenwereld (gescheiden bewustzijn en het externe bewustzijn).

Het feit dat het intern informatie-uitwisseling-protocol uniek is komt doordat de reductie een dynamisch functionerend geheel is dat steeds aan het veranderen is.

Je zou ook kunnen spreken van een continue veranderend intern informatie-uitwisselingprotocol.

Bewustzijn heeft de eigenschap dat het dit intern informatie-uitwisselingprotocol zelf kan sturen (bijvoorbeeld doormiddel van het geheugen) en interpreteren en zo zelf onderdeel is van het bewustzijn.

Het unieke karakter van het intern informatie-uitwisselingprotocol zorgt ervoor dat mijn bewustzijn niet jou bewustzijn kan zijn. Om extern informatie uit te kunnen wisselen ontwikkelt het intern informatie-uitwisselingprotocol in de loop der tijd een extern informatie-uitwisselingprotocol. Dit stelt ons in staat om te overleven en om met de buitenwereld informatie uit te wisselen.

Empathie is een goed voorbeeld (= een onderdeel van het extern informatie-uitwisselingprotocol).

De verwerking en rangschikking van informatie verloopt altijd langs unieke reducties in ons bewustzijn. Een volledig synchroon lopend bewustzijn tussen twee verschillende reducties

(= twee van oorsprong verschillende soorten bewustzijn) is zeer onwaarschijnlijk en in het geval het mogelijk zou zijn, dit van zeer korte duur zou zijn.

In theorie zou het echter wel mogelijk zijn maar dan zouden twee verschillende soorten bewustzijn opgaan tot één nieuwe; van elkaar gescheiden materie zou qua bewustzijn gelijkgeschakeld worden door één reductie.

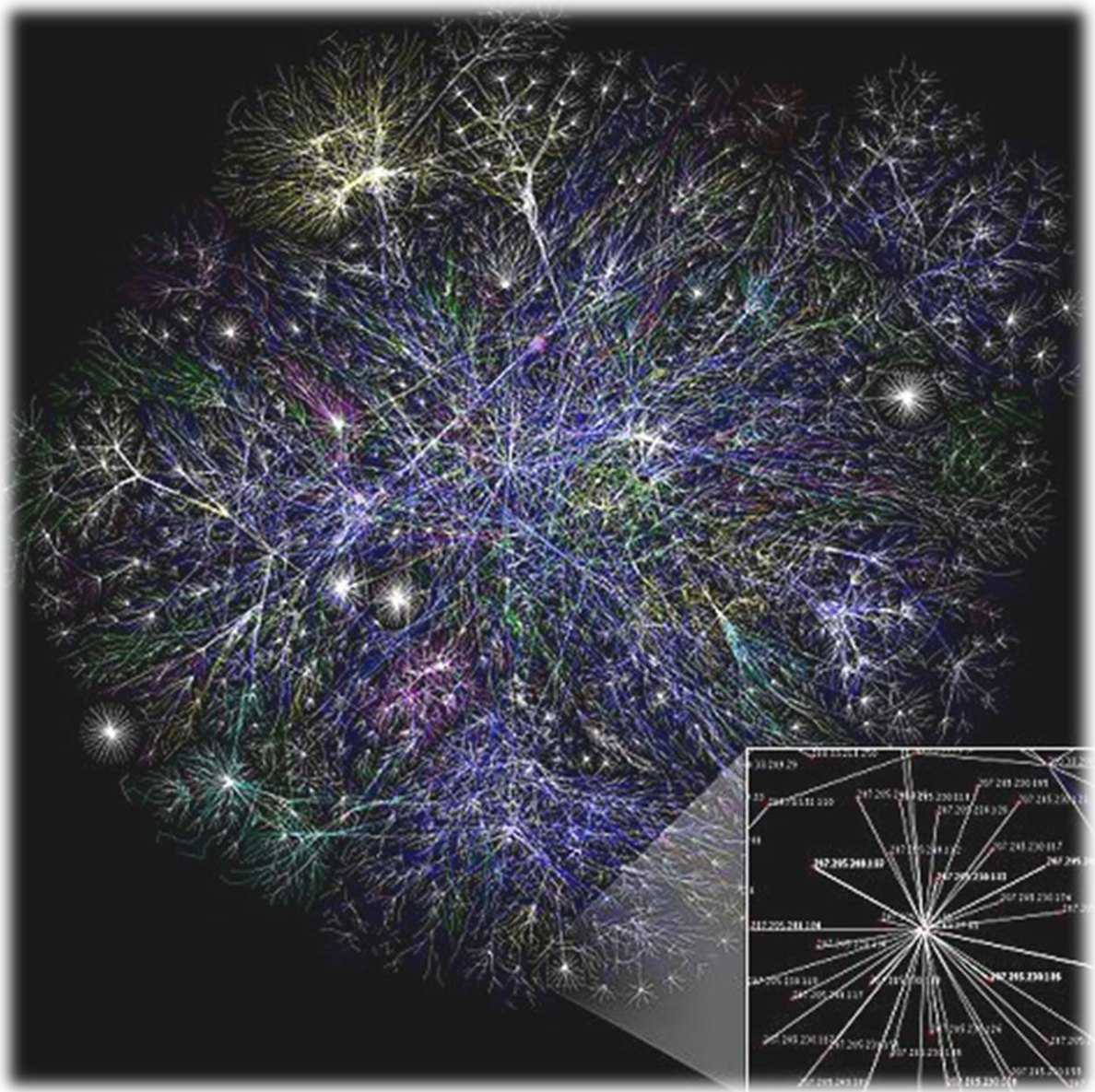
Concluderend; bewustzijn is tot op zekere hoogte verbonden met andere vormen

van bewustzijn door ons extern informatie-uitwisselingprotocol maar van elkaar gescheiden door het intern informatie-uitwisselingprotocol.

Mensen hebben het soms over het gevoel van "samen maar toch alleen", deze tegenstrijdigheid

is onderdeel van ons leven en hoewel dit gevoel er is en nooit helemaal weg zal gaan kunnen we het wel tot op zekere hoogte sturen en richten.

De kunst van het leven is om dit gevoel om te zetten naar een permanent verbindend element binnen ons bewustzijn waarbij de nadruk op verbinden ligt om zo onze ingebouwde afzondering te overstijgen.

Visualisatie van een deel van het internetverkeer.

Een micro universum is een compressie algoritme

Het basis principe van elke compressie algoritme is het herkennen van patronen om vervolgens deze in hoeveelheid te reduceren.

Compressie algoritmen worden in de digitale techniek gebruikt om informatie te reduceren.

Compressie algoritmen zijn grofweg in 2 soorten in te delen;

Compressie zonder verlies aan informatie (exact omkeerbaar). Bij exact omkeerbare compressie is de gedecomprimeerde (uitgepakte) informatie een exacte kopie van de oorspronkelijke informatie.

Compressie met verlies aan informatie (niet-exact omkeerbaar). Bij niet exact omkeerbare compressie is de gedecomprimeerde informatie geen exacte kopie meer van de oorspronkelijke informatie (= permanent verlies aan informatie).

Compressie zonder verlies aan informatie wordt vaak toegepast op applicaties en tekstbestanden.

Compressie met verlies aan informatie wordt vaak toegepast op foto's en films.

Bij beide manieren van comprimeren ligt de informatie die bij decompressie ontstaat in het gecomprimeerde bestand.

[illegible]

Het Huffman compressie algoritme is een entropie coderingsalgoritme gebruikt voor data compressie.

De informatie die een micro universum tot een micro universum maakt kan op twee manieren zijn opgeslagen;

- 1 - In de materie zelf
- 2 - Voortvloeiende uit de materie
(uit bijvoorbeeld het bewustzijn).

De informatie die in de materie ligt opgeslagen en de uit de materie voortvloeiende is één en dezelfde. Het verschil is dat de informatie die uit de materie zelf voortvloeit een combinatie is van informatie die in de materie zelf ligt. Ons bewustzijn bijvoorbeeld is een zeer complexe combinatie van informatie die in 1e instantie uit materie (ons lichaam) voortvloeit en uit andere micro universums waarmee we bewust of onbewust een interactie mee aangaan. Ook de materie zelf is in een continu proces van interactie met andere materie, krachten (zwaartekracht) en energie (licht, geluid, etc.).

Micro universums maken gebruik van informatie en delen deze met andere micro universums; een deel van die informatie valt als een legpuzzel op de andere al bestaande informatie, de andere word of niet gebruikt of gecomprimeerd. Informatie die niet geheel past in het geheel van een micro universum maar die later wel voor een deel gecombineerd zou kunnen worden wordt gecomprimeerd. De gecomprimeerde informatie is informatie die voor een deel gecombineerd zou kunnen worden maar op dat moment niet volledig

een interactie wil (denk aan bewustzijn) of kan aangaan.

Ik spreek van gecomprimeerde informatie omdat een ander deel van de informatie niet vastgehouden (opgeslagen) kan worden omdat deze simpelweg niet in de huidige informatiestructuur van het micro universum in te passen is. Op het moment dat dit wel mogelijk wordt kan de gedecomprimeerde informatie een interactie aangaan met de informatie van buiten het micro universum om deze weer compleet te maken en een geheel te kunnen vormen met het micro universum.

De compressie algoritmen die we in de digitale techniek gebruiken zijn van een andere aard omdat de gecomprimeerde informatie niet uit zichzelf veranderd.

Tijd heeft geen rechtstreekse invloed op het opgeslagen gecomprimeerde bestand. Echter wel op de materie die het mogelijk maakt het bestand te kunnen opslaan/lezen; maar dan heb ik het over een verschillend proces van informatieverlies.

Bij micro universums wordt de gecomprimeerde (= achtergehouden) informatie bij decompressie extern gecombineerd tot de oorspronkelijke informatie. De informatie ligt voor een deel in het micro universum en voor een ander deel buiten het micro universum.

Voortdurende veranderingen tussen micro universums hebben tot gevolg dat informatie continue verandert en op het moment dat informatie gecombineerd wordt om deze te decomprimeren zal de oorspronkelijke informatie die eens gecomprimeerd was er niet meer precies zijn.

Het informatieverlies is onlosmakelijk verbonden met het bestaan en daarmee het verstrijken van de tijd (men kan dit representeren als een logaritmisch proces in de tijd) en beïnvloed rechtstreeks de gecomprimeerde informatie.

Als voorbeeld kunnen we onze herinneringen nemen.

We moeten enige moeite doen om ons iets te herinneren en elke keer dat we ons iets

herinneren zal de herinnering niet precies meer dezelfde zijn; er is steeds een ander soort informatie die onze herinnering dirigeert, inhoud en betekenis geeft.

Voorbeelden ter illustratie;

Drie kiwi's vormen in het midden een driehoek die er in werkelijkheid niet is. Dit verschijnsel wordt Pareidolia genoemd.

De kleuren op de huid van het paard vormen het beeld van een ander dier.

Voorbeelden;

Transitie zout naar water - decompressie -
recombinatie van informatie - compressie -
vorming micro-universum

Transitie water naar zout - decompressie -
recombinatie van informatie - compressie -
vorming micro-universum

Conclusies;

- Door het bestaan van de tijd er verandering van informatie is en dat er tijdens het proces van verandering (recombinatie) er informatie (= energie) permanent verloren raakt.
- Tijd niet rechtstreeks van invloed is op de digitale opslag van gecomprimeerde informatie echter wel op het fysieke medium die dit mogelijk maakt.

Reductie en compressie zijn vrijwel identieke processen; het verschil tussen beide is dat reductie verkleining impliceert maar niet noodzakelijkerwijs gecomprimeerde informatie is. Reductie staat namelijk ook voor het uiteindelijke permanente verlies aan informatie binnen ons universum bij recombinatie van informatie.

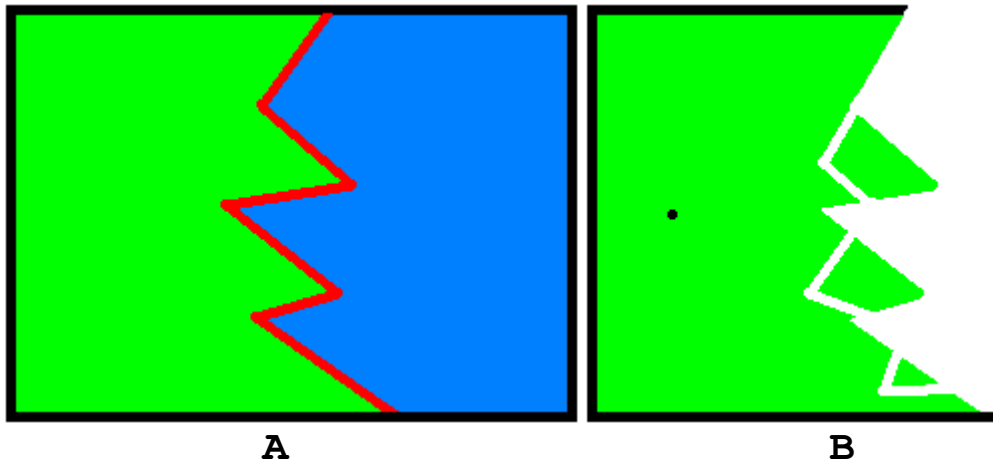
Informatie; tijd en ruimte

Foto A Informatiestructuur van het universum, tijd "X".
(geen informatie-interventie vanuit het heden naar het verleden).

Foto B Informatiestructuur van het universum, tijd "Y".

De zwarte stip staat voor informatie-interventie in de informatiestructuur vanuit het heden naar het verleden, waardoor de informatiestructuur gewijzigd is; er is geen aansluiting naar de huidige structuur in het heden omdat informatie, ruimte en tijd creëert en deze parametrisch in een continuüm definieert.

Verleden en heden bestaan door het continuüm van ruimte en tijd.

Informatie definieert en creëert de ruimte en tijd en is voor de voortdurende informatierecombinaties afhankelijk van krachten die de informatie in een zekere richting sturen

zodat deze recombينات micro universums (onafhankelijke eenheden) kunnen vormen.

Laten we een hypothetische situatie nemen waarin het mogelijk zou zijn om een informatiefoto (zie afbeelding **A**) te nemen van ons universum; waarop de gehele informatiestructuur zichtbaar zou zijn. Na een tijdsinterval nemen we opnieuw een informatiefoto (zie afbeelding **B**). Wat meteen zou opvallen na vergelijking van beide foto's is de verandering van de informatiestructuur.

Informatie is een voortgaand en continu proces dat afhankelijk is en in zekere zin ook blijft van de al gevormde structuren.

Laten we de eerste foto die we genomen hebben eens in een willekeurige vorm knippen (= informatie-interventie). Stel je eens voor dat de willekeurige vorm waarin de foto geknipt is de complete structuur weergeeft van ons universum. Indien we informatie in het verleden veranderen zou deze geen aansluiting meer vinden bij de al bestaande informatiestructuur.

De beide stukken van de foto zouden niet meer sluitend zijn (= door informatie-interventie zou het parametrisch continuüm van ruimte en tijd worden verbroken).

Wat ik hiermee probeer weer te geven is dat informatie-interventie in het verleden vanuit het heden niet mogelijk is, wat tegelijkertijd betekent dat tijdreizen niet mogelijk is.

Teruggaan in de tijd zou een complete verandering teweegbrengen in de ruimte/tijd informatiestructuur door informatie-interventie vanuit het heden naar het verleden, waarvoor geen aansluiting is naar de ruimte/tijd informatiestructuur in het heden.

Tijd en ruimte worden door informatie gecreëerd en in stand gehouden; elke informatie-interventie van het heden naar het verleden zou

(indien dit mogelijk zou zijn een andere uitkomst opleveren qua ruimte en tijd (die nooit eerder bestaan hebben) d.w.z. dat een reconstructie van de ruimte en tijd vanuit een informatie-interventie niet mogelijk is.

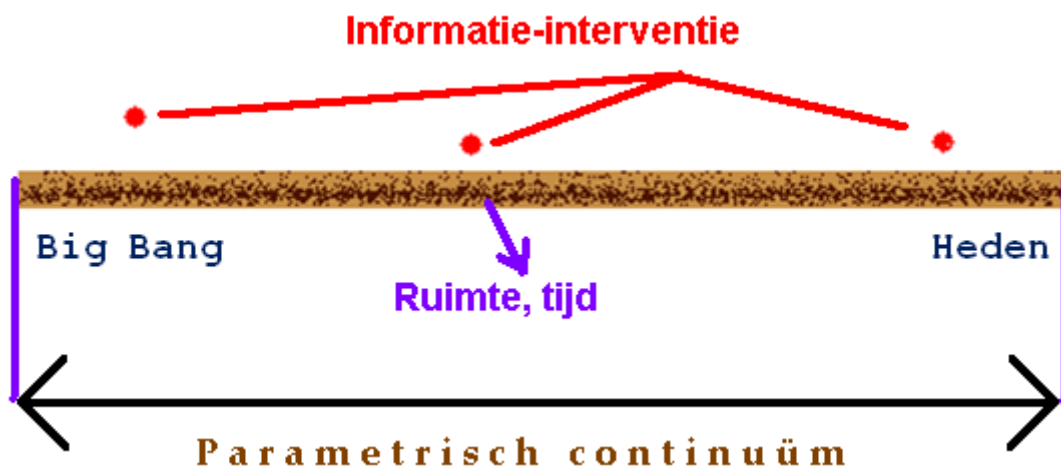
De ruimte en tijd zijn onafscheidelijk verbonden met het parametrisch continuüm van de informatie.

Reizen in de tijd zou impliceren dat het verleden onmiddellijk heden zou zijn en dat zou alleen maar mogelijk zijn zonder enige vorm van informatie-interventie vanuit het heden.

Reizen vanuit het heden naar de toekomst is ook niet mogelijk omdat de informatiecombinaties die tijd en ruimte definiëren en creëren alleen in het heden (of beter omschreven, in een continuüm voortschrijdend proces) kunnen plaatsvinden.

Visualiseer een touw die de tijd en ruimte voorstelt. Binnen deze ruimte en tijd zijn de vezels die de touw vormen de informatiestructuren (informatieparameters). Verleden en heden zijn door de informatiestructuren via de lengte van het touw benaderbaar. Een informatie-interventie vanuit het heden naar het verleden zou de vezels (informatieparameters) die zorgen dat het touw in deze hoedanigheid blijft bestaan ongedaan maken. In werkelijkheid zou er niets gebeuren omdat de informatie-interventie geen interactie (= micro universum) zou kunnen aangaan met de algehele informatiestructuur die heden en verleden met elkaar verbindt (= het parametrisch continuüm); het zou buiten de grenzen van het touw vallen (buiten tijd, ruimte).

Dat er in het verleden informatiestructuren geweest zijn die ruimte, tijd en ons universum gevormd hebben zoals het nu is en dat we deze structuren die in het verleden gevormd zijn nooit meer kunnen veranderen betekent geenszins dat alles deterministisch is.

Met name de informatierecombinaties zijn in het heden door ons beïnvloedbaar doordat we er zelf deel van uitmaken en doordat de informatierecombinaties een willekeurig (kwantum) component in zich bergen.

Ons universum communiceert

Tussen ons universum en het kwantum universum vind voortdurend een uitwisseling van informatie plaats. Deze uitwisseling is het gevolg van een fysische noodzakelijkheid om volkomen nieuwe gebeurtenissen die in ons universum plaatsvinden te kunnen initiëren binnen de geldende parameters van onze ruimte, tijd en huidige geldende fysische wetten.

Deze uitwisseling van informatie gebeurt ogenblikkelijk en zonder enige vorm van vertraging en wordt kwantum "entanglement" (= verstrengeling) genoemd.

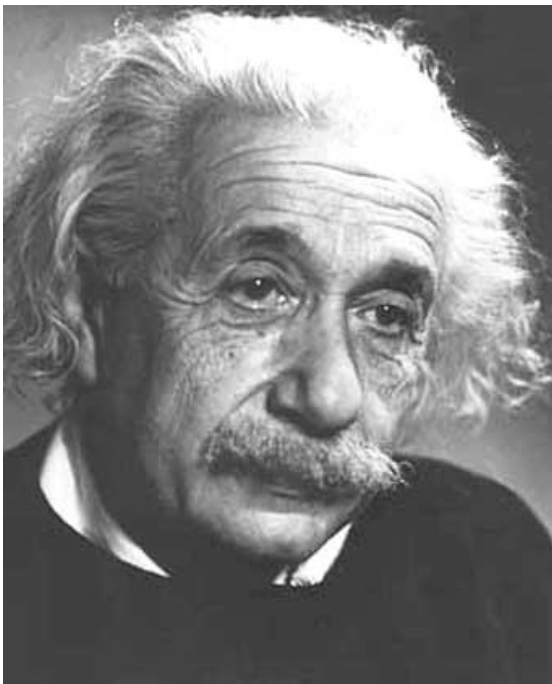
"Kwantum verstrengeling" is een term die in de kwantumtheorie wordt gebruikt om te beschrijven hoe energiedeeltjes (fotonen, elektronen of qubits) een identieke wisselwerking met elkaar aangaan ongeacht hoe ver deze van elkaar afstaan. De positie of rotatierichting van deze verstrengelde deeltjes zijn te allen tijde bekend indien deze van één deeltje bekend zijn. Afstand heeft in dit geheel geen invloed en veranderingen gebeuren in de verstrengeling van energiedeeltjes onmiddellijk; zonder enige vorm van vertraging (afstand of de snelheid van het licht zijn hierbij niet van invloed).

Volgens het fenomeen van "superpositie" heeft het energiedeeltje geen rotatierichting alvorens deze wordt gemeten; het bevindt zich

gelijktijdig in alle mogelijke rotatiestaten voordat deze gemeten wordt.

De rotatiestaat van het deeltje beslist op het tijdstip van meting welke rotatiestaat het aanneemt en geeft deze door aan het verstrengelde deeltje dat gelijktijdig de tegenovergestelde rotatierichting aanneemt van het gemeten deeltje.

Einstein noemde het effect van de verstrengeling van energiedeeltjes "spookachtige actie

op afstand"

(die herhaaldelijk proefondervindelijk wetenschappelijk is aangetoond).

Nicholas Gisin en collega's van de Universiteit van Genève gebruikten in 1997, verstrengelde fotonen om de onmiddellijke

wisselwerking van deze over een afstand van iets meer dan zeven kilometer aan te tonen.

Deze noodzakelijke uitwisseling van informatie tussen ons universum en het kwantum universum vindt voortdurend via verstrengeling van energiedeeltjes plaats en is het noodzakelijk

gevolg van continue veranderingen die binnen ons universum plaatsvinden. De veranderingen die in ons universum plaatsvinden hebben te maken met het observeren of meten van micro universums.

De zwaartekracht is een observator maar kan ook een levend organisme zijn (die observeert); een micro universum kan doormiddel van communicatie over en weer met een ander micro universum wederzijdse veranderingen op gang brengen omdat het als observator (of hetgeen een meting uitvoert) fungeert.

The Collapse of the Wave Function

In de kwantumfysica wordt dit "ineenstorting van de golffunctie" genoemd; het is het fenomeen waarin een golffunctie zich aanvankelijk in een "superpositie" van verscheidene verschillende mogelijkheden bevindt en die zich uiteindelijk; na interactie met een waarnemer; reduceert tot slechts één mogelijke uitkomst.

In vereenvoudigde termen is het de vermindering van de fysieke mogelijkheden in één enkele mogelijkheid zoals gezien door een waarnemer.

Kunnen gedachten de realiteit veranderen?

Observatie en of meting veranderen op een directe manier de realiteit en als gevolg hiervan het achterliggende decodeerproces dat betekenis en inhoud geeft aan de vorming van het te ervaren deel van de realiteit.

Een belangrijke vraag in deze is of onze gedachten hetzelfde effect teweegbrengen.

Het decodeerproces dat de externe (in de vorm van licht, geluid, vorm, kleur, tast, etc.) maar ook de interne gecodeerde informatie (opkomende gevoelens, emoties, gedachten) om ons heen vorm en betekenis geeft is een uniek, onherhaalbaar voortgaand proces; de realiteit zoals wij deze bijvoorbeeld van moment tot moment beleven vormt zich na decodering van informatie; zonder decodering vormt zich geen realiteit. Het proces van decodering zorgt o.a. voor herkenning, ordening en interactie.

Het decodeerproces van de informatie is mede afhankelijk van het soort informatie dat onze zintuigen aan informatie kunnen opvangen en doorgeven.

Mensen kunnen bijvoorbeeld geen infrarood of ultraviolet licht zien en geen infrasoon of ultrasoon geluid horen maar een groot aantal dieren en insecten hebben zintuigen waarmee dat wel

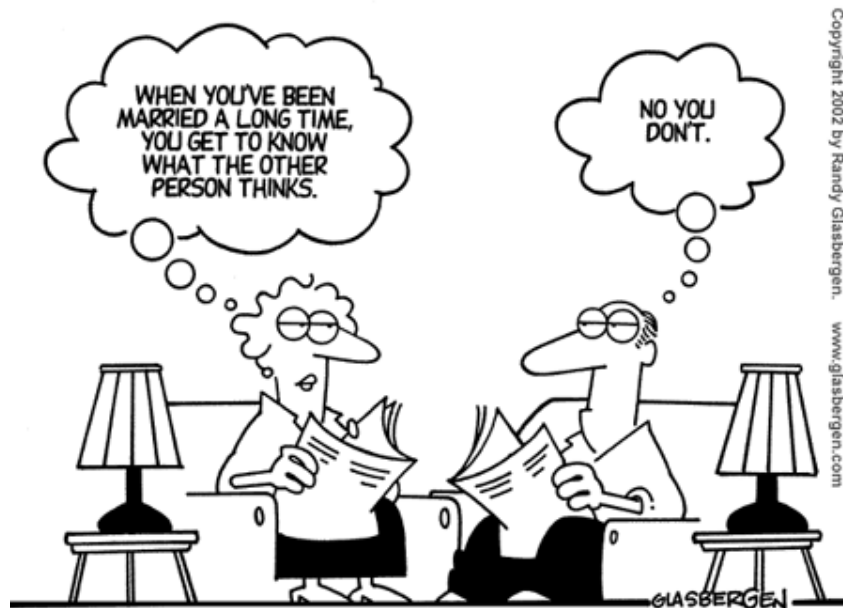
mogelijk is. De beleving en interpretatie van de realiteit krijgt hierdoor een haast eindeloze schakering aan mogelijkheden; niet alleen tussen verschillende soorten dieren en insecten maar ook tussen gelijke soorten (ook tussen mensen). Het totale spectrum aan externe informatie wordt gereduceerd door de spectrumgevoeligheid van onze zintuigen. Onze zintuigen zijn micro universums en passen reductie toe (verkleining van de mogelijkheden).

Micro universums staan met elkaar in verbinding en er is geen enkel micro universum dat geïsoleerd kan bestaan. Gedachten zijn micro universums en staan met elkaar in verbinding binnen onze hersenen en zijn o.a. het gevolg van het feit dat we een bewustzijn hebben en ons dingen in de tijd kunnen herinneren en deze een interpretatie kunnen geven.

Elke verandering heeft gevolgen voor de totale hoeveelheid aan informatie in ons universum. Met andere woorden elke verandering binnen onze hersenen genereert een verandering in de totale hoeveelheid en soort informatie in het universum. Het feit dat onze gedachten verborgen

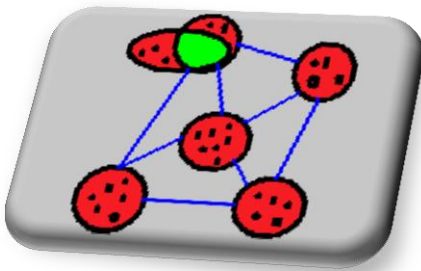
kunnen blijven voor anderen betekent niet dat deze niet buiten onszelf zouden bestaan.

Je zou het met de inhoud van een imaginair dynamisch "boek" kunnen vergelijken waarin het universum de informatie continue in opslaat en of wist afhankelijk van de dynamische processen (bijvoorbeeld gedachten, maar ook fysieke veranderingen die objecten in de ruimte doormaken) die deze informatie genereren en of wissen.

De som van alle informatie in ons universum zou een complex "collectief bewustzijn" kunnen vormen. Dit "collectief gevormde bewustzijn" zal pas als bewustzijn ervaren kunnen worden indien er een receptor is die het mogelijk maakt dit geheel te ondergaan in de vorm van observatie, gevoel, herinnering, structuur, interpretatie, etc. (zie ook [mierenkolonie en collectief gevormd bewustzijn](#)).

Ons universum verandert en evolueert doordat een kwantum universum ons universum omvat;
 hieruit ontstaat door invloed van de
 zwaartekracht reductie (verkleining van de
 mogelijkheden) samen met de factor tijd brengt
 het verandering op gang; hieruit ontstaat
 zelforganisatie en structuur wat uiteindelijk
 resulteert in het ontstaan van micro universums
 (autonome zelfregulerende biologische
 materiële/levende organismen en of
 materiële/levenloze eenheden).

Het kwantum universum omvat vele universums waaronder ook het onze.

Het kwantum universum is aanwezig daar waar geen ruimte, tijd en materie mogelijk zijn (grijs gebied).

Figuur B

- Grijs gebied** - Het kwantum universum.
- Rode gebieden** - Universums.
- Zwarte stippen** - Micro universums.
- Groen gebied** - Twee universums die samenvloeien onder invloed van de zwaartekracht tot één.
- Blauwe lijnen** - Invloed van de zwaartekracht op alle universums.
 De invloed van de zwaartekracht tussen universums zal het bestaan van het kwantum universum op die locaties onstabiel maken aangezien de grens tussen tijd, ruimte en mogelijk materie (zwaartekracht) op die locaties niet stabiel zijn.

Het samenvloeien van twee of meerdere universums kan resulteren in een gigantisch zwart gat dat onder invloed van zijn enorme zwaartekracht kan imploderen of exploderen. Een nieuwe Big Bang kan het resultaat zijn van deze explosie. Bij een verregaande implosie zouden beide universums verdwijnen doordat een materiële grens aan hoeveelheid zwaartekracht overschreden zou kunnen worden.

Observatie en micro universums

Observatie speelt een belangrijke rol in dit geheel. Observatie is het geheugen van micro universums of van ons universum en kan het micro universum omvatten. Observatie is verantwoordelijk voor de analyse en interpretatie van deze metingen. Het resultaat van deze kan sturing en of interpretatie geven aan een micro universum. Indien de observatie stopt en of het geheugen van deze metingen dan zal dat direct van invloed zijn op de zelfregulering en of interpretatie van het micro universum. Het micro universum zal zich anders gaan gedragen. Bij het verloren gaan van metingen in de tijd gaat er ook een stuk realiteit verloren (de zelfregulatie zal veranderen en een gedeelte van de evolutie zal in de loop der tijd verloren gaan en vervangen gaan worden). Zelfregulatie kan niet zonder observatie bestaan. Onder observatie wordt ook zwaartekracht (= niet levende observatie) verstaan. Materie trekt naar elkaar toe. Menselijke observatie heeft dezelfde soort invloed (naar elkaar toetrekken van informatie waarna er een conclusie = reductie volgt).

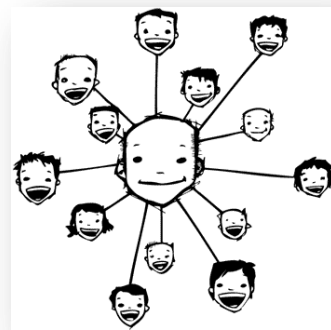
Micro universums kunnen zowel fysiek zichtbaar als onzichtbaar zijn. Micro universums die onze geest creëert zijn niet direct zichtbaar;

micro universums die een fysieke vorm hebben zijn wel zichtbaar. De micro universums die we kunnen waarnemen zijn de algemene dragers van de informatie (= energie) die het micro universum tot een micro universum maakt; maar we kunnen niet direct waarnemen wat de functie, regulering en zelforganisatie binnen een micro universum is. Observatie in de loop der tijd kan ons aanwijzingen geven over de functie en evolutie van het geobserveerde micro universum.

Micro universums verschillen in complexiteit. Het micro universum van een munt in de functie van het visualiseren van een kop of munt is één van de simpelste. Men kan concluderen dat hoe groter de reductie des te kleiner de complexiteit des te hoger de voorspelbaarheid; het omgekeerde is het geval bij een kleinere reductie; hoe kleiner de reductie des te groter de complexiteit des te kleiner de voorspelbaarheid.

Bij reductie in de menselijke mogelijkheden zou je kunnen denken aan bijvoorbeeld het aantal mogelijkheden waaruit iemand een keuze kan maken.

Hoe meer mogelijkheden er zijn van waaruit je kunt kiezen hoe moeilijker het wordt om snel een beslissing te nemen (kleine reductie impliceert vermeerdering van de complexiteit). Het is ook duidelijk dat in dit geval ook de observatie

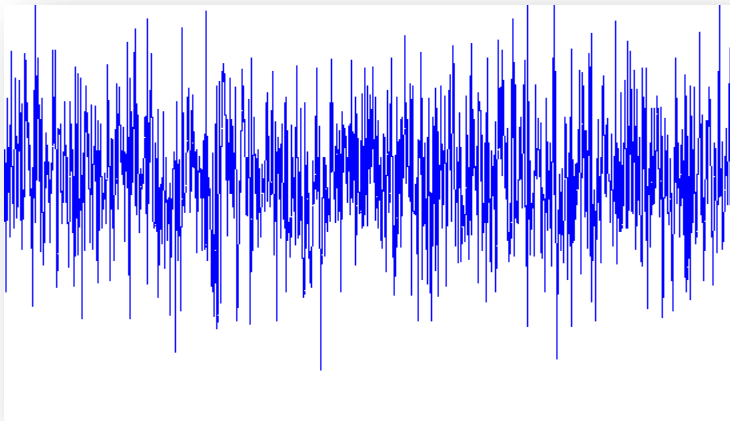
(= geheugen) een geheel vormt die bijdraagt aan de toename van de complexiteit; door het proces van herinnering, interpretatie, afweging en beslissing.

Informatie (= energie) creëert micro universums. Deze micro universums zijn overal aanwezig en worden meestal door andere micro universums omvat. Een huidcel is een micro universum; het deelt zich en vormt een andere huidcel met dezelfde informatie. Eén huidcel beschermt ons lichaam nog niet tegen bijvoorbeeld de zon; maar een aaneenschakeling van miljarden huidcellen wel. Door het aanmaken van miljarden donkere pigmenten worden we beschermd. De aaneenschakeling van micro universums tot een groter universum is overal om ons heen aanwezig; ook buiten ons lichaam en zorgen er samen voor dat het een het andere voortbrengt en reguleert. Je zou kunnen spreken van een universele verbinding van alle micro universums in ons universum. Alles staat met elkaar in verbinding en elke verandering, hoe klein ook zal in de loop der tijd van invloed zijn op het geheel. Een aantal belangrijke vragen blijven nog onbeantwoord; waaruit bestaat het kwantum universum en hoe en wanneer is het ontstaan?

Het kwantum universum bestaat uit "oneindige" willekeurige informatie die in elke denkbare vorm gestalte kan krijgen.

Een voorbeeld om dit beter te kunnen begrijpen;

stel dat je de geluidsfrequenties van 20 tot 20.000 Hz tegelijkertijd zou reproduceren. Het uiteindelijke resultaat zou een voor ons hoorbare ruis zijn waarin alle hoorbare frequenties tegelijkertijd aanwezig zijn.

Het feit dat alle voor ons hoorbare frequenties aanwezig zijn opent voor ons de mogelijkheid

om elk hoorbaar geluid aan de hand van selectieve selectie te kunnen reproduceren vanuit deze ruis.

Alle mogelijke voor ons hoorbare geluiden zijn daarbij in potentie aanwezig om geproduceerd te kunnen worden.

Een ander voorbeeld;

wit licht is opgebouwd uit alle kleuren.

Doormiddel van een prisma zou je het witte licht kunnen breken waardoor alle afzonderlijke

kleuren waaruit het witte licht is opgebouwd voor ons zichtbaar worden. Het prisma fungeert als een reductie van de mogelijkheden waardoor structuur en

zelforganisatie ontstaat in de vorm van afzonderlijk waarneembare kleuren (lichtgolven).

Het kwantum universum werkt op een vergelijkbare manier maar omvat alles wat we kunnen zien, voelen, horen, etc. en ook dat wat we niet kunnen zien, voelen, horen, etc. omdat het er wel is maar we het niet kunnen zien, voelen, horen, etc. of omdat het er simpelweg (nog) niet is.

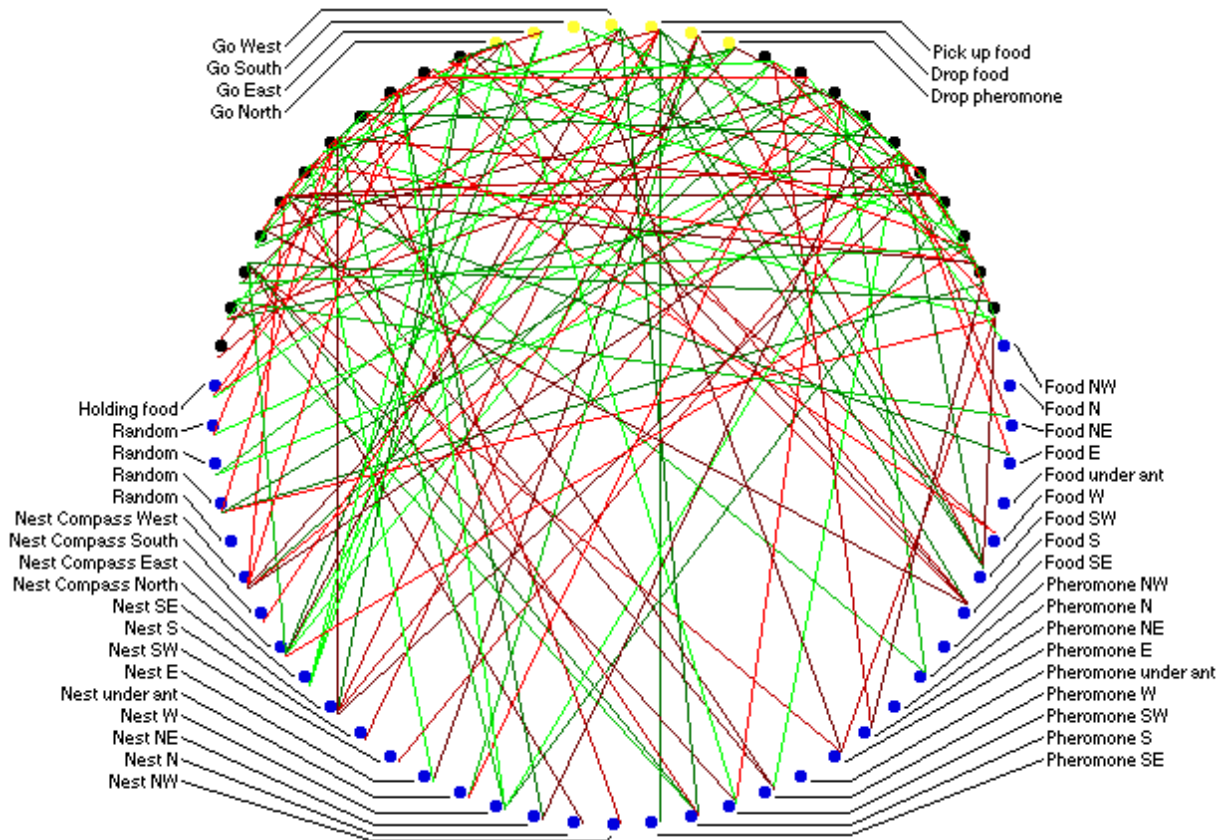
Mierenkolonie en collectief gevormd bewustzijn

Bij een mierenkolonie heeft iedere mier specifieke functies te vervullen; deze functies/specialisaties zijn o.a. kaste en leeftijd afhankelijk. Er zijn bijvoorbeeld werkers, soldaten en een koningin. Elke mier voert zijn taak in groepjes uit zonder duidelijk bewust te zijn van alle interacties die er gaande zijn tussen leden van de groep en de interacties met andere groepen. De interacties, specialisaties, structuur en kasten vormen een complex werkend geheel. De mierenkolonie vormt een "collectief bewustzijn" dat door geen enkele individuele mier als zodanig ervaren kan worden maar door de som van alle gezamenlijke interacties tussen de mieren onderling ontstaat.

Dit "collectief gevormde bewustzijn" zal pas als bewustzijn ervaren kunnen worden indien er een receptor is die het mogelijk maakt dit geheel te ondergaan in de vorm van observatie, gevoel, herinnering, structuur, interpretatie, etc. Dit "collectief gevormde bewustzijn" ontstaat ook door complexe interacties tussen mensen.

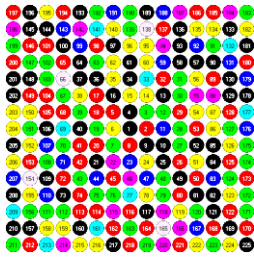
Kenmerkend voor het "collectief gevormde bewustzijn" is dat het buiten de materie (hersenen) kan bestaan maar afhankelijk is van de materie om te kunnen bestaan (bijvoorbeeld de hersenen; observeren, herinneren, structureren, interpreteren, etc.).

Het resultaat van de vele connecties tussen complexe functies en of interacties zou mogelijk een netwerk kunnen vormen om een "afstemsysteem" voor bewustzijn te creëren.

Afbeelding van Keith Wiley kwiley@keithwiley.com
<http://keithwiley.com/artificialLife/antColony.shtml>

De afbeelding is een grafische representatie van een mierenkolonie als neurale netwerk (gecreëerd door het programma "Ant Colony").

De vorming van de realiteit zou dan afhangen van welke parameters er in het ontcijferen van de losse, ongestructureerde en betekenisloze informatie toegepast worden om deze van betekenis, structuur en samenhang te voorzien.

Met parameters worden referenties bedoeld die samenkomen. Gehoor, zicht, tast, gevoel, reuk, geheugen, gevoel zijn voorbeelden van referenties die ons bekend voorkomen.

Uiteindelijk zijn deze parameters slechts een reductie van informatie.

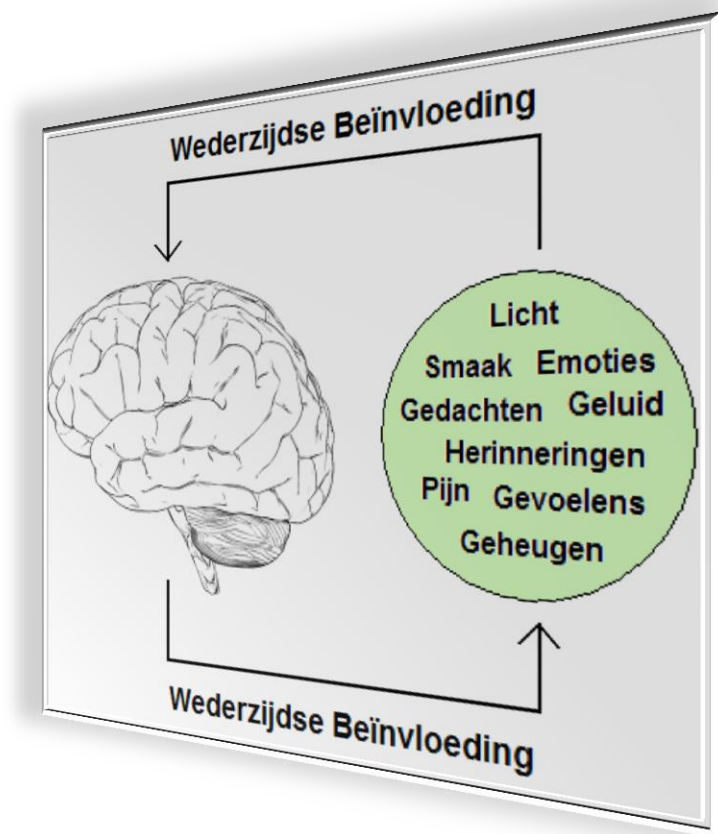
Referenties hebben een continue te ervaren structuur, samenhang nodig die als zodanig als bewustzijn ervaren kunnen worden. Voor het ervaren van bewustzijn is een zekere complexiteit van een micro universum nodig waarin de referenties betekenis kunnen krijgen en er een continue verandering en of beleving van deze kunnen plaatsvinden.

Indien de parameters voor het ontcijferen van de losse, ongestructureerde en betekenisloze informatie veranderen binnen een micro universum verandert de realiteit hierin mee.

Wisselwerking tussen materie en bewustzijn

De relatie tussen bewustzijn en materie is interactief; bewustzijn beïnvloed materie, materie beïnvloed bewustzijn. Licht, geluid, pijn, smaak maar ook gedachten, herinneringen (geheugen), emoties en gevoelens beïnvloeden het bewustzijn en de materie (hersenen).

De veranderingen zijn zo klein dat ze opgaan in de ruis van veranderingen die op gang zijn gebracht door andere processen zoals

veroudering. Tijd is een belangrijke factor die de som van deze kleine veranderingen uiteindelijk tot een significant geheel maakt.

Verbindingen tussen micro universums

Alle bestaande micro universums staan met elkaar in verbinding en zijn elk een klein of groot puzzelstuk van de dynamische puzzel die we universum noemen. Elke verandering in een micro universum zal een verandering teweegbrengen in het meest nabije daarmee verbonden micro universum en deze op zijn beurt met de daarop volgende meest nabije, enz., enz. Het meest nabije zal de grootste verandering doormaken; de daarop volgende micro universums zullen een veel kleinere verandering doormaken, enz., enz.

Stel je een enorme berg zand voor waaruit je slechts één zandkorrel haalt. Je zou denken dat het niet veel uitmaakt maar bij nader inzien zul je zien dat hoe klein het verschil ook is in gewichtsafname deze toch heeft plaatsgevonden.

Een aantal zandkorrels zullen zich geherstructureerd hebben door een andere positie binnen andere zandkorrels in te nemen, enz., enz. Indien we de zandkorrel in de grote berg zouden terugplaatsen dan zou het geheel weer anders worden.

Met andere woorden er is geen exacte weg terug tot iets wat geweest (veranderd) is.
Alle verandering is permanente verandering.

Materie en bewustzijn

Alle materie heeft de potentie om bewustzijn te ontwikkelen. De complexiteit van een micro universum speelt een rol evenals de mate waarin het micro universum in staat is om informatie gescheiden te filteren, te combineren, op te slaan en opnieuw te gebruiken.

De "kwaliteit" van de reductie speelt een grote rol in dit alles. Onder welke condities bewustzijn precies ontstaat, is mij nog niet duidelijk maar het is een potentiële eigenschap van alle materie om ons heen

(zowel levende als niet levende materie).

De computer "Hal" uit de film "2001 a space odyssey" van Stanley Kubrick. Hal ontwikkelde in de film bewustzijn en creëerde zijn eigen personaliteit en destructieve moraal.

Belangrijke conclusies in een notendop

- Het compressiealgoritme wordt door de reductie gevormd en bepaald.
- De reductie wordt door een zekere mate van "willekeur" geïnitieerd (de willekeur die de Big Bang heeft achtergelaten) waarna de regels van de fysica gaan gelden.
- Het verschil tussen reductie en compressie is dat er bij reductie verkleining van de mogelijkheden optreed (= informatie wordt weggelaten) en bij compressie tevens het proces van conserveren, veranderen en recombineren van informatie cyclisch plaatsvindt.

Compressie resulteert uiteindelijk in een permanent verlies aan informatie (= energie). (het proces van recombineren, veranderen en decomprimeren van informatie vereist energie).

- Massa is afhankelijk van de reductie, het compressiealgoritme, een energieveld (zoals de zwaartekracht) en de hoeveelheid informatie.
- Informatie, ruimte en tijd creëert en deze parametrisch in een continuüm definieert. Tijdreizen zijn uitgesloten omdat deze

informatie-interventie vanuit het heden naar het verleden tot gevolg hebben. Deze informatie-interventie kan niet recombineren met andere informatie omdat de informatie-interventie buiten de tijd, ruimte parameters zou vallen. Er kan geen informatie-interventie plaatsvinden binnen het parametrisch informatie continuüm dat tijd en ruimte definieert.

Vragen

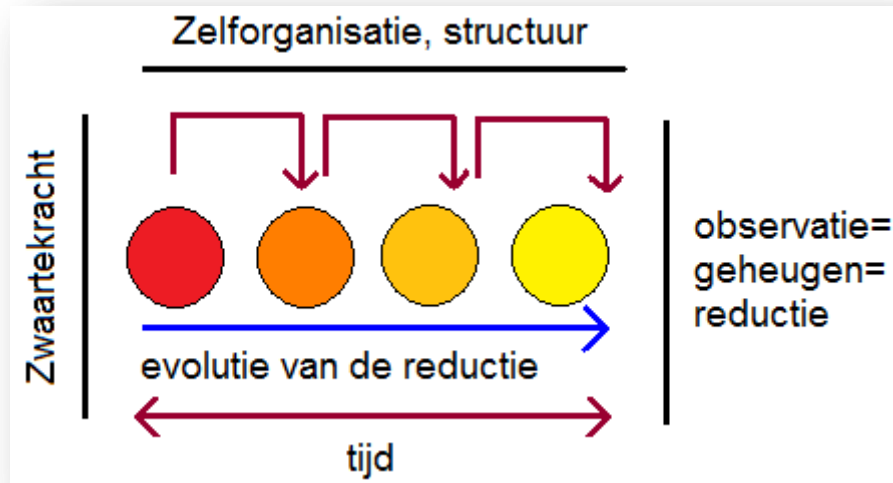

Hoe en wanneer ons kwantum universum ontstaan is zal moeilijk te beantwoorden zijn.

De vraag is ook kan er een kwantum universum bestaan zonder ons universum (= zonder reductie) en als dat zo zou zijn dan zou de mogelijkheid bestaan dat ons universum eens op zou kunnen houden te bestaan. Zou het kwantum universum op zijn beurt vervat zijn binnen een ander universum en hoe zou deze er dan uitzien? En hoe en wanneer is deze ontstaan? Waar komt de willekeurige kwantum informatie vandaan en waarom is deze willekeurig? Is de Big Bang een zich herhalend proces in de tijd en is het kwantum universum hiervoor verantwoordelijk? Zijn er meerdere universums zoals het onze?

Het antwoord ligt in potentie in onszelf opgeslagen omdat we van daaruit de realiteit om ons heen interpreteren, creëren, vormgeven, en beïnvloeden.

Samenvatting

De zwaartekracht en de factor tijd zijn verantwoordelijk voor de vorming van reductie = verkleining van de mogelijkheden.

Zwaartekracht = kracht die gedecodeerde informatie uit het kwantum universum verenigd tot reductie waaruit uiteindelijk vorm en structuur ontstaat.

De oorsprong van zwaartekracht ligt in de transformatie van kwantum informatie in energie, energie naar materie, materie naar zwaartekracht. Materie en zwaartekracht vormen micro universums. Tijd is verantwoordelijk voor de evolutie of destructie van micro universums.

Verklarende woordenlijst A-Z

Antimaterie

Deeltje (positron) dat in 1932 door Carl Anderson ontdekt werd en dat overeenkwam met een elektron maar positief geladen was.

Als een deeltje en het bijbehorende antideeltje elkaar tegenkomen, kan annihilatie optreden, een proces waarbij beide deeltjes vernietigd worden en waarbij veel energie vrijkomt.

In sommige gevallen resteert alleen de inwendige energie van de deeltjes, die manifest was als hun massa (men zegt wel dat "de volledige massa in energie wordt omgezet"). Die energie ontsnapt dan in de vorm van elektromagnetische straling. Zo vervalt een elektron-positronpaar in twee fotonen. Een gram materie met een gram antimaterie levert bij volledige annihilatie $1,8 \times 10^{14}$ joule energie op, 43 kiloton TNT, of de verbrandingsenergie van ongeveer 30.000 vaten ruwe olie (bron wikipedia, 11 januari 2012 16:45, <http://nl.wikipedia.org/wiki/Antimaterie>)

Collectief gevormd bewustzijn

Bewustzijn dat ontstaat door specifieke uitoefening van functies in samenwerking tussen organismen al dan niet cognitief van aard.

Dit bewustzijn is in geen van de organismen die het teweeggebracht hebben aanwezig maar is het gevolg van specifieke uitoefening van één of

meerdere functies in samenwerking tussen organismen al dan niet cognitief van aard.

Dit collectief gevormde bewustzijn heeft zelf geen bewustzijn maar draagt alle benodigde informatie om bewust te kunnen worden; een receptor zonder bewustzijn die deze informatie zou kunnen verwerken en interpreteren zou tot bewustzijn kunnen komen. Bewustzijn dat op deze wijze tot stand is gekomen is afhankelijk van het totaal aan organismen die het teweegbrengen.

Compressie

Reductie en compressie zijn vrijwel identieke processen; het verschil tussen beide is dat reductie verkleining impliceert maar niet noodzakelijkerwijs gecomprimeerde informatie is. Reductie staat namelijk ook voor het uiteindelijke permanente verlies aan informatie binnen ons universum bij recombinate van informatie.

Donkere energie

Donkere energie is een hypothetische vorm van energie in het heelal die verantwoordelijk zou zijn voor de versnelling van de uitdijing van het universum. Donkere energie is overal en gelijkmatig verdeeld in het heelal. Het gedraagt zich alsof het een negatieve zwaartekracht uitoefent.

Donkere materie

Donkere materie is materie in het heelal, die niet zichtbaar is met optische middelen en dus niet te detecteren via de elektromagnetische straling die ons op aarde bereikt. Daarom wordt ze donkere materie genoemd, om haar te onderscheiden van de zichtbare materie.

In 2009 (Caldwell en Kamionkowski) wordt gedacht dat de totale hoeveelheid massa/energie van het heelal bestaat uit;

74% donkere energie

22% donkere materie

4% normale materie (baryonen).

Donkere materie wordt verondersteld te bestaan om de waargenomen baanbeweging van verre sterren en afgeplatte spiraalvormig sterrenstelsels (zoals ons eigen Melkwegstelsel) te verklaren op een wijze die zowel consistent is met de zwaartekrachttheorie als met de relativiteitstheorie. De zichtbare materie in deze sterrenstelsels heeft namelijk niet genoeg massa om de bewegingssnelheid van de sterrenstelsels in hun baan om het gemeenschappelijk zwaartepunt te kunnen verklaren. Om de bewegingssnelheid met de bestaande zwaartekrachttheorie en de

relativiteitstheorie te kunnen verklaren, veronderstellen astronomen dat er extra materie aanwezig is die tot dusverre niet gedetecteerd kan worden.

Ineenstorting van de golffunctie

“Ineenstorting van de golffunctie” is het fenomeen waarin een golffunctie zich aanvankelijk in een “superpositie” van verscheidene verschillende mogelijkheden bevindt en die zich uiteindelijk; na interactie met een waarnemer; reduceert tot slechts één mogelijke uitkomst.

In vereenvoudigde termen is het de vermindering van de fysieke mogelijkheden in één enkele mogelijkheid zoals gezien door een waarnemer.

Informatie

Informatie uit het kwantum universum is gecodeerde energie. De energie is in potentie in de informatie aanwezig om zich onder de juiste omstandigheden te kunnen manifesteren.

Informatie kan ook opgeslagen zijn in de materie zelf in de vorm van energie. Indien de receptor of sensor (= micro universum) gevoelig is voor een specifieke vorm van informatie zal deze uit een ander micro universum en of kwantum universum verkregen kunnen worden.

Het is ook mogelijk dat materie tot informatie transformeert en deze uiteindelijk een specifieke functie krijgt door reductie; in de fotosynthese worden fotonen (lichtdeeltjes) tot informatie gedecodeerd waarna deze informatie een specifieke functie krijgt toebedeeld (het omzetten van licht naar het vormen van o.a. suikers).

Informatie-interventie

Er is informatie-interventie als er vanuit het heden naar het verleden toe een verstoring van het parametrisch informatiecontinuüm zou plaatsvinden. Dit is echter niet mogelijk omdat de parameters van deze informatie-interventie buiten ruimte, tijd vallen. Er is geen recombinitie van informatie mogelijk waardoor interactie met micro universums tevens uitgesloten is.

Informatieparameters

De informatieparameters bestaan in een continuüm en definiëren de structuur van de informatie (= het geheel aan informatierecombinaties binnen ruimte, tijd) en zijn o.a de bouwstenen van de ruimte en tijd.

Informatierecombinatie

Informatierecombinatie is het aangaan van combinaties met al eerder gecombineerde informatie (= mutatie van micro universum(s)).

Informatie-uitwisselingprotocol

Het bewustzijn heeft twee soorten protocollen waarmee het intern- en extern communiceert (= bewustzijn creëert en dit in stand houdt). In de theorie worden deze het intern- en extern Informatie-uitwisselingprotocol genoemd.

Kritieke dichtheid van het universum

De dichtheid van ons universum in wording was bij de "Big Bang" kleiner maar bijna gelijk aan de kritieke dichtheid. Deze veroorzaakte uiteindelijk de expansie en niet de ineenstorting van ons universum.

Kwantum "entanglement"

Kwantum "entanglement" (= verstrengeling) is een term die in de kwantumtheorie wordt gebruikt om te beschrijven hoe energiedeeltjes (fotonen, elektronen of qubits) een identieke wisselwerking met elkaar aangaan ongeacht hoe ver deze van elkaar afstaan.

De positie of rotatierichting van deze verstrengelde deeltjes zijn te allen tijde bekend indien deze van één deeltje bekend zijn. Afstand heeft in dit geheel geen invloed en veranderingen gebeuren in de verstrengeling van energiedeeltjes onmiddellijk; zonder enige vorm

van vertraging en worden niet beperkt door de snelheid van het licht.

Kwantum universum

Ruimte die ons universum omvat waarin willekeurige informatie naar ons universum transformeert middels reductie (verkleining van de mogelijkheden).

Deze transformatie wordt mogelijk doordat het bestaan van het kwantum universum onlosmakelijk verbonden is met het ontstaan van ons universum of universums. Het ontstaan van ons universum of universums is mogelijk doordat willekeurige informatie vanuit het kwantum universum uiteindelijk transformeert tot energie, energie tot materie, materie tot zwaartekracht, zwaartekracht tot reductie, reductie tot ontstaan van micro universums (autonome zelfregulerende biologische materiële/levende organismen en of materiële/levenloze eenheden).

Het kwantum universum is voor ons niet direct toegankelijk; we kunnen het niet waarnemen omdat de condities waarin het bestaat voor ons niet toegankelijk zijn. Het kwantum universum bestaat in een voor ons niet te observeren of te meten toestand (Het kwantum universum is aanwezig daar waar geen ruimte, tijd en materie mogelijk zijn).

Je zou het kwantum universum als volgt versimpeld kunnen voorstellen; stel je een oneindige willekeurige reeks van letters voor. Deze reeks zou bijvoorbeeld als volgt kunnen zijn; afxrhpcsashtvzptuqspmhzgdujskcfprjsxnc maar omdat er oneindig veel tijd is zou ook het volgende willekeurig gegenereerd kunnen worden; willekeurisnietaltijdwillekeur.

Wat ik probeer duidelijk te maken is dat er bij oneindig veel tijd uiteindelijk alles gegenereerd kan worden; ook deze tekst die je op dit moment aan het lezen bent.

Micro universums

Informatie opgeslagen in de vorm van materie met een specifieke functie of functies.

Er kunnen zowel levende als levenloze micro universums bestaan. Micro universums maken gebruik van andere micro universums om zichzelf in stand te houden en om te kunnen evolueren.

Het kwantum universum voorziet ons universum van nieuwe informatie indien er iets nieuws evolueert dat niet doormiddel van de informatie die in micro universums of in de communicatie over en weer met andere micro universums verkregen kan worden om dit micro universum te laten bestaan.

Micro universums worden gekenmerkt door hun functie; structureren, zelforganisatie en evolutie.

"Oneindige" willekeurige reeksen

Het gevolg van het bestaan van het kwantum universum is dat er continue willekeurige reeksen worden gegenereerd. Bij een significante reeks of combinatie van reeksen wordt de informatie die deze reeks/reeksen samen vormen gedecodeerd tot een vorm van energie. Bij decodering van significante informatie tot energie ontstaat er ruimte, tijd, materie en zwaartekracht.

De ruimte en tijd zijn nodig om de gedecodeerde energie te laten bestaan en worden bij het proces van decodering van informatie tot energie gecreëerd. Materie en zwaartekracht ontstaan door de ruimte, tijd en de gedecodeerde energie uit het kwantum universum.

Met "oneindige" willekeurige reeksen wordt een extreem lang proces bedoeld.

Parameters

Referenties die samenkomen. Gehoor, zicht, tast, gevoel, reuk, geheugen, gevoel zijn voorbeelden van referenties die ons bekend voorkomen.

Uiteindelijk zijn deze parameters slechts een reductie van informatie.

parametrisch informatie continuüm

Het parametrisch informatie continuüm definieert ruimte en tijd. Het definiëren van de ruimte en tijd gebeurt in een continuüm. De ruimte en tijd ondergaat een continue proces van verversing; tijdens dit proces is er sprake van informatierecombinaties die parametrisch de ruimte en tijd aaneenschakelen en uiteenzetten. Het parametrisch informatie continuüm vormt één geheel en kan niet uit delen van het parametrisch informatie continuüm bestaan; ruimte en tijd is hét parametrisch informatie continuüm.

Pareidolia

Pareidolia is een psychologisch verschijnsel waarbij een vage en willekeurige stimulus (vaak een afbeelding of geluid) als significant wordt ervaren. Bijvoorbeeld; het zien van beelden van dieren of gezichten in de wolken. Het woord komt van het Griekse para- ("naast", "met" of "naast", in deze context heeft het de betekenis van iets defect of verkeerd, zoals in paraphasia, ontregelde spraak) en eidōlon ("beeld", het verkleinwoord van Eidos - "beeld", "vorm",

"contour"). Pareidolia is een vorm van apophenia.

Qubit

Is een eenheid van kwantuminformatie.

Reductie

Reductie impliceert verkleining van de mogelijkheden die o.a. door de zwaartekracht op gang gebracht wordt.

Door materie naar elkaar toe te trekken creëer je in de loop der tijd structuur en zelforganisatie uit wat eens willekeurige informatie was. Hierdoor ontstaan micro universum; (autonome zelfregulerende biologische materiële/levende organismen en of materiële/levenloze eenheden).

Superpositie

Volgens het fenomeen "superpositie" heeft het energiedeeltje geen rotatierichting alvorens deze wordt gemeten; het bevindt zich gelijktijdig in alle mogelijke rotatiestaten voordat deze gemeten wordt. De rotatiestaat van het deeltje beslist op het tijdstip van meting welke rotatiestaat het aanneemt en geeft deze door aan het verstrengelde deeltje dat gelijktijdig de tegenovergestelde

rotatierichting aanneemt van het gemeten deeltje.

Bibliografie A-Z

1. **Atkins**, P.W. & Friedman, Ronald S. & Atkins, Peter W.
Co-auteur: Friedman, R. S.
Molecular Quantum Mechanics 4e P
588 pagina's | Oxford University Press | 4 | december 2004
Taal: Engels
ISBN10
0199274983
ISBN13
9780199274987

2. **Bipin** C. Desai & Bipin R. Desai & Bipin Desai
Quantum Mechanics with Basic Field Theory
858 pagina's | Cambridge University Press | december 2009
Taal: Engels
ISBN10
0521877601
ISBN13
9780521877602

3. **Bohm**, David
Quantum Theory
655 pagina's | Dover Publications, Inc. | New edition | mei 1989
Taal: Engels
ISBN10
0486659690
ISBN13
9780486659695

4. **Chown**, Marcus

Quantum Theory Cannot Hurt You

A Guide To The Universe

224 pagina's | Faber and Faber | september 2008

Taal: Engels

ISBN10

0571235468

ISBN13

9780571235469

5. **Dui**, Bernard & Tannoudji, Claude Cohen- & Laloe, Frank

Co-auteur: Bernard Diu

Quantum Mechanics 2V Set

1524 pagina's | John Wiley & Sons, Inc. | oktober 2006

Taal: Engels

ISBN10

0471569526

ISBN13

9780471569527

6. **Einstein**, Albert

Relativity

The Special and the General Theory

129 pagina's | Penguin Books | augustus 2006

Taal: Engels

ISBN10

0143039822

ISBN13

9780143039822

7. **Ford**, Kenneth William

The Quantum World

Quantum Physics for Everyone

294 pagina's | Harvard University Press | New edition
| augustus 2005

Taal: Engels

ISBN10

067401832X

ISBN13

9780674018327

8. **Kumar**, Manjit

Einstein, Bohr And The Great Debate About The Nature
Of Reality

464 pagina's | Icon Books Ltd | april 2009

Taal: Engels

ISBN10

1848310358

ISBN13

9781848310353

9. **Rae**, Alistair I.M.

Quantum Physics

A Beginner's Guide

193 pagina's | Oneworld Publications | illustrated
edition | oktober 2005

Taal: Engels

ISBN10

1851683690

ISBN13

9781851683697

10. **Rae**, Alastair I. M.

Quantum Physics

Illusion Or Reality?

170 pagina's | Cambridge University Press | 2nd

Revised edition | oktober 2004

Taal: Engels

ISBN10

0521542669

ISBN13

9780521542661

11. **Smolin**, Lee

Three Roads to Quantum Gravity

256 pagina's | Basic Books | juli 2002

Taal: Engels

ISBN10

0465078362

ISBN13

9780465078363

12. **Stapp**, Henry P.

Mind, Matter And Quantum Mechanics

320 pagina's | Springer-Verlag Berlin and Heidelberg
GmbH & Co. KG | 3rd ed. | februari 2009

Taal: Engels

ISBN10

3540896538

ISBN13

9783540896531

13. **Stenger**, Victor J.

Quantum Gods

Creation, Chaos, and the Search for Cosmic
Consciousness

292 pagina's | Prometheus Books | mei 2009

Taal: Engels

ISBN10

1591027136

ISBN13

9781591027133

Dankwoord en citaat

Dit werk zou niet compleet zijn zonder op te merken dat twee personen kritisch hun bijdrage hebben geleverd aan de ontkoppeling van mogelijke onbedoelde religieuze elementen en of moraliteit die in een eerder stadium van mijn theorie tussen de regels door leesbaar zou zijn. Het is vanaf het begin mijn bedoeling geweest om een zo neutraal mogelijke reflectie van de realiteit om ons heen te geven.

Ik wil graag van de gelegenheid gebruik maken om hen hartelijk te bedanken voor hun steun, enthousiasme en rotsvaste vertrouwen.

Ik wil de twee broers; Prof. Dr. Alfredo van Walbeeck de Saint-Malo en Prof. Dr. Reinaldo van Walbeeck de Saint-Malo verder bedanken voor de "scherpe" suggesties, wijze raad en tips die ik van ze gekregen heb tijdens het opstellen van dit werk.

Hun suggesties, kritiek, steun en rotsvaste vertrouwen hebben een duidelijke meerwaarde voor mijn theorie betekend.

Ik wil alvast de mensen bedanken die verder onderzoek gaan doen naar de wetenschappelijke waarde van deze theorie en naar de verdere ontwikkeling ervan.

Ik sluit af met een citaat van de indiaanse filosoof Jiddu Krishnamurti (1895 † 1986).

Beauty is complete order. But most of us have not that sense of beauty in our lives. We may be great artists, great painters, expert in various things, but in our own daily life, with all the anxieties and miseries, we live, unfortunately, a very disordered life. It is a fact. You may a great scientist, you may be a great expert in a subject, but you have your own problems, struggles, pain, anxieties and the rest of it. We are asking, is it possible to live in complete order within, not impose discipline, control, but to inquire into the nature of this disorder, what are the causes, and to dispel, move away, wash away the cause. Then there is a living order in the universe.

Jiddu Krishnamurti (1895 † 1986)

The Sea Inside (by Charnine)
Oil on canvas, 24 x 18 inches
Obernier Gallery, La Jolla, CA

Everything we call real
is made of things that cannot be
regarded as real.

Niels Bohr

Contact en copyright vermelding

De Significante Reeks uit het Kwantum Universum?

©2013, Jose Garcia
Uitgegeven in eigen beheer
jose.garcia@inbox.com

Creative Commons-licentie
<http://creativecommons.org/licenses/>

CC BY-ND

Deze licentie staat verspreiding op commerciële en niet-commerciële basis in ongewijzigde vorm toe; indien de oorspronkelijke auteur vermeld wordt en de verspreiding het complete werk betreft

